

Trăiască cea de a X-a aniversare a Republicii Populare Române!

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!

SPORTUL popular

Organ al Uniunii de cultură fizică și sport din R. P. Română

ANUL XIII Nr. 3137

Simbătă 28 decembrie 1957

8 pagini 25 bani

Bilanț rodnic, îndemn spre noi succese.

REPUBLICA noastră este în sărbătoare: implinește zece ani de viață. Sub conducerea partidului clasei muncitoare, a fost înfăptuită la 30 Decembrie 1947 una din acțiunile de cea mai mare însemnătate în drumul poporului nostru spre o viață liberă, fericită: izgonirea pentru totdeauna a monarhiei reacționare și prădalnice, profund urită de popor, și instaurarea republicii populare. Doar zece ani au trecut de la ziua de naștere a Republicii noastre populare, dar cit de puternic este contrastul între imaginea României de atunci și imaginea de azi a țării noastre! România burghezo-moșierească, țară a analfabetismului, a recordurilor de mortalitate infantilă, a unei economii agrare feudale, era una din cele mai înapoiate țări din Europa.

Republica Populară Română, la cea de a X-a aniversare a proclamării sale, apare în fața lumii întregi ca o țară în plină dezvoltare, cu o industrie și agricultură în necontenit progres, cu un nivel de cultură și de bunăstare a maselor largi populare tot mai ridicat.

Țara întreagă e în permanentă înnoire, pretutindeni se văd roadele muncii unui popor liber, descătășat pentru totdeauna de exploatare, sălăcie, învrăjbiere națională. Cel 10 ani de Republică populară au demonstrat cu puterea de netăgăduit a faptelor, că scopul principal al politicii statului democrat-popular este îmbunătățirea vieții celor ce muncesc. Cel 10 ani de Republică au demonstrat ce uriașă forță reprezintă în lupta pentru făurirea noii orânduiri sociale, puterea unită a clasei muncitoare, a țărânilor muncitoare și a intelectualității devotată poporului. Marile succese obținute în acești ani în opera de construire a socialismului au dovedit justetea politicii partidului. Ele au cimentat unitatea dintre partid, guvern și popor, reazumul trainic al noilor înfăptuirii care ne așteaptă.

Primul deceniu de existență al Republicii noastre populare a marcat creșterea însemnată a prestigiului țării noastre în arena internațională. Glasul poporului nostru în apărarea păcii răsună de la tribuna celui mai înalt for internațional, O.N.U., răsună de la tribuna marilor întâlniri mondiale puse în slujba vieții și progresului omenirii. Arta și știința românească devin tot mai cunoscute și prețuite dincolo de hotare. Prezențele românești la nenumărate manifestări internaționale organizate în ultimii ani din indiferent ce domeniu: științific, artistic, economic, nu au trecut neobservate ei, dimpotrivă, au atras elogii, au trezit spontane recunoașteri ale realizărilor și progresului înfăptuite într-un timp atât de scurt de statul nostru democrat-popular.

Sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Române reprezintă și pentru sportivii, antrenorii și activiștii sportivi din țara noastră un prilej de mare bucurie. Putem privi cu mândrie la drumul străbătut de mișcarea noastră sportivă în deceniul care s-a scurs.

Ce însemna sportul în România burghezo-moșierească?

Un mijloc de distracție pentru cei avuți și de inavutire pentru un pumn de afaceriști verosi, un mijloc de

Manole Bodnăraș

președintele comitetului
de organizare a U. C. F. S.
din R. P. R.

diversiune și așitare naționalistă, șovină, de crincenă exploatare a celor ce-și făcuseră din sport o profesie. Proclamarea Republicii găsea viața sportivă a României în plină prefacere. Se ducea o luptă grea cu baza materială atit de precară moștenită de la vechiul regim, cu concepțiile vechi, despre sport. Dar în același timp creșteau mugurii unei mișcări sportive cu un conținut nou, animată de cu totul alte țeluri. Partidul ne învățase care este locul sportului într-un stat de democrație populară, care este rolul lui: acela de a contribui la educarea comunistă a tineretului, la întărirea fizică și menținerea sănătății celor ce muncesc. Sub îndrumarea partidului se puseseră încă din anii imediat următori eliberării bazele unei activități sportive îndreptate spre acest scop. Pentru prima oară pătrunseră nestingheriți pe stadioane fiii de muncitori și de țărani a căror dorință firească de a face sport și de a se bucura de binefacerile lui se putea implini pînă atunci doar cu prețul unor grele sacrificii. În cel 10 ani de viață ai Republicii, mișcarea noastră sportivă a simțit în permanență sprijinul și grija părintească a partidului. Un moment de cotitură în viața sportivă a României l-a constituit Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 iunie 1949. Transpunerea în viață a îndrumărilor Hotărîrii a chezășuit ani de zile mersul înainte al mișcării noastre de cultură fizică și sport. Problema sportului în mase a devenit preocuparea de căpetenie. Trebuia asigurată însă o concordanță între numărul din ce în ce mai mare al iubitorilor de sport, recrutați cu ajutorul marilor competiții populare și baza materială a activității sportive. Statul democrat-popular a pus la îndemina mișcării sportive fonduri in-

semnate pentru îmbunătățirea conținutului și condițiilor de practicare a sportului. Ne putem mândri cu marile stadioane construite în ultimii ani, cu sutele de terenuri nou amenajate, cu o producție largă de materiale și echipamente sportive. An de an, de-a lungul deceniului pe care îl sărbătorim acum, s-a întărit prestigiul internațional al sportului din țara noastră.

Sînt prea cunoscute marile succese obținute de sportivii români la diferitele competiții internaționale organizate în ultimii zece ani, pentru a le enumera acum. Avem campioni și recordmani mondiali și olimpici! Această simplă afirmație exprimă mai elocvent ca orice marele salt calitativ înregistrat de mișcarea sportivă din țara noastră. Oamenii muncii din țara noastră inconjoară cu simpatie pe sportivii care prin victoriile lor aduc glorie patriei. Ei știu că toate aceste victorii sînt legate de tot ceea ce a înfăptuit regimul democrat-popular pentru tineret.

Acum, la cea de a 10-a sărbătorire a Republicii, mișcarea sportivă din țara noastră oferă tabloul unui vast proces de transformare. Acest proces se înfăptuiește în spiritul Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport. Analiza profundă făcută mișcării sportive în cuprinsul acestei Hotărîri, constituie pentru sportul din țara noastră un neprețuit sprijin. Pe baza sarcinilor Hotărîrii a fost creată Uniunea de Cultură Fizică și Sport. Acest eveniment a fost primit cu satisfacție de masele de sportivi, activiști sportivi și de oamenii muncii de la orașe și sate. Acțiunile desfășurate pînă în prezent în cadrul procesului de reorganizare, constituirea comitetelor regionale, raionale și orașenești de organizare

(continuare în pag. IV)

Sub soarele Republicii, înainte, spre noi victorii!

Desen de DUMITRU MIHAILĂ

Frumoasa primăvară a acelei ierni...

ALFRED MARGUL SPERBER

În iarnă primăvara cea nouă
s-a ivit!
Poporu-și dete seamă ce foc
îi arde-n vine!
În gerul liberării cu toții am simțit
C-abia atunci „țara” o „patrie”
devine.
Au patrie fusesse cumva pămîntul
cel
în care și sudoarea ne-o cheltuiam
amarnic,
Și măduva din oase, tiranul
cel mișel

Și domnii săi, cruzi, lacomi,
ne-o prăpădeau zadarnic!
Dar iarna grea se duse în prag
de Anul Nou;
Întîiul ce cu aur răbojul ni-l
creștează;
Și vechiul an se stînsese murind
fără ecou,
Ducînd cu el durere și împilări
și groază.

Republică a noastră! Cuvînt
înalt, sublim,
Ce însălezi în tine speranțe,
dor și vrere,
Și soarta noastră nouă și tot
ce năzuim,
Voință creatoare și faptă și putere,

Republică! Pe cîmpuri imense, aurii,
Văd sute de tractoare și-n vastele
uzine
În cîntec de ciocane, sirenele
zglobii,
La munci în zori ne cheamă,
de voieșie pline.

Tu ești al păcii noastre înalt
ocrotitor,
Dușmanul, pururi gata cu noi spre
a-l răpune
Ce mîndri, fără grijă, vor crește-n
viitor,
Sub paza ta, copiii acestor
vremuri bune!

Republică a noastră — a poporului
salut!

Și ție, ce ne-ai dat-o, Partid,
recunoștință!
Ești fericire, rîvnă, belșug și păclă
scut,
Și muncii noi îndemnuri îi dai
și biruinză!

În românește de LAZAR ILIESCU

Cifre grașoare, privind dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport din Patria noastră.

Drumul urmat de dinastie, din ziua în care primul Hohenzollern debarca la Turnu-Severin cu un ouăș prăpădit în care avea câteva primumi și până la plecarea lui Mihai de Hohenzollern-Sigmaringen cu trenul doborâtor de bogății, pare de necrezut. Și totuși acest drum al înăouirii fără de scrupule a fost parcurs și este astăzi cunoscut etapă cu etapă.

Sub domnia lui Carol al II-lea, a văzui ambiție de a figura pe lista celor mai mari bogătași ai lumii, s-a realizat din plin, cu concursul interesat al verșilor politicieni burghezi, fericiți că se pot alege cu câte o șirimitură (de milioane) din sardana-palitică ospăț regal, drumul amintit a atins culmi amețitoare.

Cine a fost și cu ce a încredințat țara Carol al II-lea, se știe prea bine. „Protector” al tuturor activităților cu caracter politic, social, economic și cultural, lăngă și ajutat de curteni și de politicieni ce vînau ciotanul puterii — el a proiectat din plin și a încurajat desmățul polițianist pentru a se chivernisi, folosind practici și sisteme în fața cărora pălesc și cei mai temeiți gangsteri americani. Nici fantezia cea mai bogată nu poate ajuta la descrierea amănunțită a matrapazliurilor comise de regele-sperfar. Nici un domeniul de acțiune n-a scăpat pustii-tărei poște de aur a nesățiosului

Hohenzollernii

să înduplece pe vreunul din marii rechini ai finanței, lucrurile se aranjau pentru un timp. De nu, proiectele unor entuziaști promotori ai sportului rămneau înmormintate în cartoane sau, așa cum s-a întâmplat în repetate rânduri, se instituia penibila și degradanta pantahuză: listele de subscripție publică.

Cei mai vîrstnici își pot aminti fără prea mare efort de refuzul regeului de a sprijini participarea unor talenți sportivi la unele competiții internaționale de mare prestigiu. România nu și-a putut trimite pe sportivii săi cei mai valoroși la Olimpiada din 1932, unde singurul român prezentat la proba de bob (Papană) s-a deplasat pe cheltuieli proprii, iar la Berlin (1936) unde participarea românilor a fost cea mai numeroasă, deplasarea a fost sprijinită exclusiv din rațiuni politice, de guvern, care voia în acest fel să-i fie pe plac lui Hitler.

Zgircenia regală devenită la vremea ei proverbială a făcut ca în întreaga țară bazele sportive mai bine utilitate să poată fi numărate pe degetele unei singure mâini, restul fiind construite din strădania unor sinceri iubitori ai sportului, sau în cele mai multe cazuri de potențai amatori de publicitate.

Carol al II-lea era mare amator de turf, fiind atras mai puțin de pasionanta întrecere de pe pistă și mai mult de posibilitatea ce o întrezărise de a-și augmenta de aci veniturile. Culoșii grajdurilor regale ieșeau în mod necondiționat victorioase în cele mai importante curse, cu binevoitoarea îngăduință a celorlalți concurenți, care se lăsau cu plăcere tripați ca și la pokerele la care erau uneori învitați de rege sau de mina sa dreaptă, generalul Gabriel Marinescu.

Dar apropos de Gabriel Marinescu, „împăratul” cum i se spunea pentru puterea diacrefionară cu care opera în numele și în folosul marelui său patron, l-a pus pe rege într-o mare încurcătură izorită într-o problemă... sportivă. Iată ce s-a întâmplat: Gabriel Marinescu fusese „ales” președinte al clubului „Venus” pe care avea ambiția să-l facă prin orice mijloace cel mai puternic din țară. De posibilități nici vorba. Numai că interesele clubului Venus erau în contradicție cu cele ale federației de fotbal, al cărei președinte era politicianul V. V. Tillea, protejatul lui Vaida Voevod, care-l propășise și în consiliul de administrație al unor mari întreprinderi de exploatare forestieră, din ale cărei beneficii grașe se înfrupta din plin și regele.

Gabriel Marinescu tare pe poziție, ca de obicei, și știind că regele nu va refuza nimic, a dezlănțuit atacul împotriva conducerei federației de fotbal, căreia vroia să i se substituie. La început, V. V. Tillea s-a cam

V. V. Tillea, dar acest lucru ar însemna...

— N-ar însemna — l-o reteză scurt Carol al II-lea — decît că pentru dumneata vizez ceva mai de soi. Ce-ai spune, de pildă, ca V. V. Tillea să fie ministrul meu plenipotențiar și ambasador al României la Londra? Ploconindu-se pînă la pămînt, pradă unei nemărginite emoții, Tillea părăsi sala de audiențe fără să mai rostască o vorbă. Ar fi fost de altfel inutil, fiindcă o cit de mică tentativă de împotruiere l-ar fi costat scump. Așa s-a făcut că înaltul post diplomatic, în care strălucise cîndva Titulescu, a încăput pe mâini nevolnice.

Dar nu numai Carol al II-lea „acordase” înalta sa protecție sportului. Și alte vîstare ale familiei regale se încredințeau cu această îndelețnicire spectaculară.

Unul dintre acestea era prințul Nicolae, fratele lui Carol, care se asemena cu ilustrul său frate, avînd același caracter impulsiv, arăgios, arrogant.

Cei mai vîrstnici își amintesc, și nu fără profund dezgust, de timpul acestui prinț degenerat, în urma consumului exagerat de băuturi alcoolice, de scandalurile pe care le provoca luînd la bătaie cetățeni pasnici, sau strivindu-i ca pe muște sub roțile automobilului său pe care-l conducea cu nebușească viteză pe arterele cele mai aglomerate ale Capitalei.

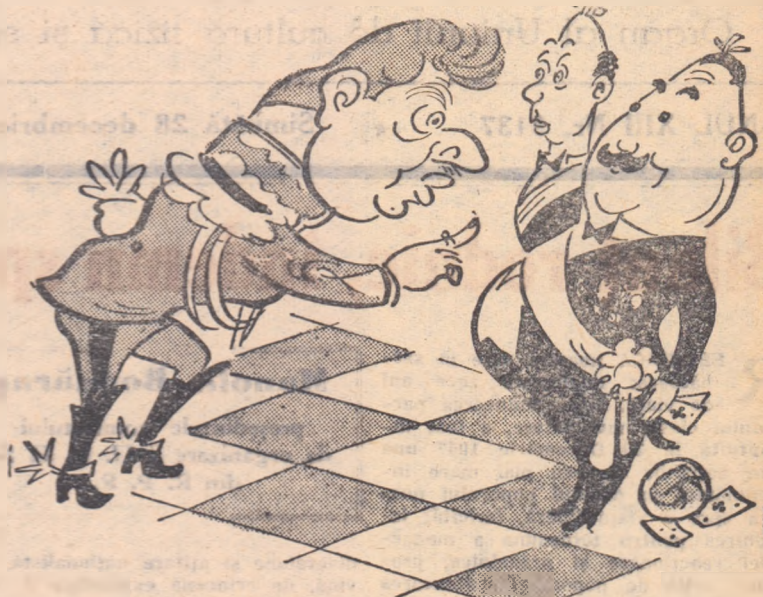
„E cam zmintit prințul”, își spuneau pietonii mai temători, în timp ce alții mai dirzi îndrăzneau chiar să-l înfrunte. Dar ce folos? Orice timidă încercare de protest strălungea de la sine buclucuri, procese de ultraj soldate întotdeauna cu condamnarea... victoriei.

Mare senzație a stîrnit la vremea sa incidentul pe care Nicolae l-a avut cu un lăptar al cărui faeton îl răsturnase în goana mașinii.

Enerot la culme de fapt al călătoriei cu un priet de faeton cu un cal puternic o oripă a limuzinei sale de 100 HP se zgîriașe, Nicolae s-a repezit la lăptar și a început să-i care la pumni cu nemiluita. Nefiind cu cine are de-a face, lăptarul a răbdat cît a răbdat și cînd a ripostat așa cum se pricepea, cu o lovitură nu tocmai reglementară (medicii au constatat mai tîrziu că era cam cu o palmă mai jos de centură), prințul Nicolae se zvîrcolea schimonosit de durere lîngă bordura trotuarului.

Lăptarul a fost bineînțeles arestat și condamnat, cum spunea el mai tîrziu ziaristilor, pentru delictul de... „les majestic”. Ziarele s-au ocupat pe larg de acest penibil și compromițător incident, soldat de asemenea și cu condamnarea unor ziarști, care își permisese să înfiereze purtarea „Albelei Sale”.

Recidivist în materie de huliganism, Nicolae n-a ezitat să se dea în spectacol și cu prilejul unei curse de automobile la care participau și oaspeți de peste hotare.

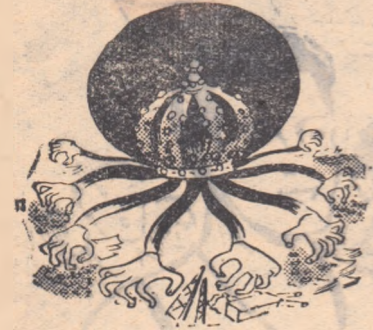

Apărînd la startul unei probe de viteză pe circuit cu o superbă mașină — comandă specială — prințul Nicolae, bine ajutat și pus pe harță, ca de obicei, n-a fost mulțumit de mecanicul său care-i pusese mașina la punct. Spre înmărmurirea celor prezenți, de față fiind și clișia concurenți din străinătate, prințul Nicolae s-a zmulș din mină mecanicul o cheie franceză și a început să-l lovească în mod bestial peste față. Cu mare greutate mecanicul grav rănit, cu maxilarele zdrobite, a putut fi scăpat din minile agresorului. Ziarele din țara noastră au finit sub tăcere acest rușinos act huliganic, dar în unele ziare maghiare, germane și elvețiene apă-

tul a fost comentat cu lux de amănunte.

Cît privește pe ultimul dintre Hohenzollernii romîni, Mihai, care purta tara unor degenerescențe ereditare șters, lipsit de personalitate și de inițiativă, el s-a dovedit în toate împrejurările o marionetă în mâinile politicienilor. De sport nu-i pîsa, manifestînd și față de această activitate, care oricum, poate trezi entuziasmul și interesul unui tînar, aceeași bolnăvicioasă indiferență.

Pentru a primi o educație pasă-mite democratică, lui Mihai i s-au adus clișia tineri de aceeași vîrstă — selecționați cu multă diplomatie de către camarila — cu care urma cursurile unei școli ad-hoc. Totul era de așa manieră regizat că Mihai — parcă se putea altfel — să promoveze la loc de frunte, obținînd note mai bune decît ale colegilor săi mai înzestrați și mai silitori. Același lucru se petrecea la orele de educație fizică. Atunci cînd se organizau concursuri de atletism sau de călărie, colegii lui

(Cressus modern. Oțelul, petrolul, cărbunele, lemnul, zahărul, industria textilă, într-un cuvînt toate bogățiile Romîniei se vărsau, aidoma unui urșic fluviu, în caseta regală, de unde fără răgaz luau drumul marilor bănci occidentale pentru a fi transformate în munși de aur, pachete de acțiuni sau vaburi. Rockefeller, Ford, Carnegie sau alți magnai ai finanței, miliardari între miliardari, pe care Carol al II-lea se ambiționa să-i întrecă, n-au fost desigur niște mielușei. Aurul strîns de ei este pătă de lînghele robilor cărora le-a fost smuls. Acești magnai ai marelui capital vabeau însă uneori — fie din scopuri publicitare, fie în urma coșmarurilor pe care-și torturau noaptea — accese de generozitate și-și legau numele de unele acțiuni cu caracter filantropic.

Ei bine, Carol al II-lea n-a dat învîcind o lefacie nimănu. Caseta sa personală a rămas totdeauna neatinșată. Dacă numele său a fost vreodată legat de patronarea unor acțiuni cu așa-zis caracter obștesc, aceeașta a fost numai opera camarilei regale, care știa la fel de bine să-i lingusească stăpînul și să-și procure fonduri numai de pe spinarea cetățeanului de rînd, a umilului contribuabil, căruia percepșorul era gata în orice clipă să-i scoată boarșele în mezat.

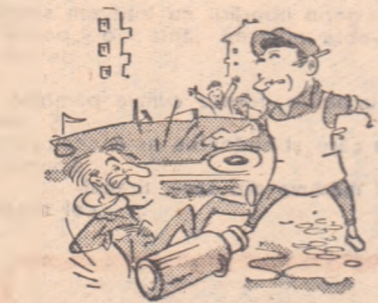
Carol al II-lea se interesa firește și de sport, activitate în fașă pe vremea predecesorului său, dar care își croia drum în preocupările tîneretății epocii sale.

El figura în fruntea a numeroase comitete, comiși și comisii sportive pe care nu s-a grăbit vreodată să le sprijine. Dimpotrivă. Obligașpe cei din anturajul său sportiv, mari latifundiari, bancheri sau industriași să suporte cheltuieli, care pentru bine garnisita casetă regală ar fi fost o bagatelă.

Carol al II-lea încredințase în postușl de conducător al sportului (președinte al U.F.S.R.) pe Georges Plagino — un boier de os domnesc — icu mare trecere la carte. Bizăndu-se șpe relațiile sale, Georges Plagino își luau din cînd în cînd inima în dinși și în vizitele sale la palat cerea reșgelul să subvenționeze o oarecare iacșiune sportivă.

De fiecare dată cînd aducea vorba de bani, regele se înfuria și după ceam mărturisea plin de amărăciune Plagino apropiatilor săi — îl conceșdia ca pe un simplu valet. Dacă n-ai bani — striga Carol — să iei de la al-alde Chrissovelloni, Blank, Cantacuzăno, Bragadiru. Și te poștesc să nu-mi țeri mie.

Plagino se executa. Dacă reușea

speriat, dar mizînd pe poșta de arginși a regelui și-a permis cu prilejul unei audiențe să-i amintească în mod protocolar că eventuala sa plecare de la jedația de fotbal ar putea avea unele neplăcute repercusiuni în afacerile în care erau amîndoi angajați, lucru pe care s-a grăbit să-l confirme și Vaida-Voevod, șfeticnic de nădejde al Coroanei.

Nevoînd să-l supere pe Gabriel Marinescu, unul din susșinătorii cei mai zeloși ai veniturilor regale și în același timp oinoscînd susceptibilitatea protejatatului lui Vaida Voevod, regele avu o clipă de inspirație și dîntro o lovitură fînti în plin în doi iepuri.

— Dumneata, Tillea, vei lăsa ca de fotbal să se ocupe Gavriță — înșelegi că vreau să-i fac acest hatir.

— Majestate, încercă să îngăime

IN CINSTEA CELEI DE A 10-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

1947

1957

În aceste zile, sportivii — tineri și vîrstnici — din întreaga țară au sărbătorit și sărbătoresc cea de a X-a aniversare a Republicii Populare Romine prin numeroase competiții, la care participă cu tot entuziasmul

CONCURS DE HALTERE LA ORADEA...

În sala Dinamo s-au înfîlțit în prezența unui public numeros, cei mai buni halterofili din Oradea și Timișoara. Rezultatul final: 12—12.

Primul loc, în ordinea categoriilor, a fost ocupat de Iosif Olah (Oradea), Ion Birău (Timișoara), Gh. Mititelu (Timișoara), Iosif Mihalea (Oradea), Alex. Nicolau (Timișoara), Augustin Culci (Oradea) și Andrei Vagner (Timișoara).

...ȘI LA PLOEȘTI

Halterofili din Ploești și Cimpina au reușit să realizeze 22 recorduri regionale și personale. În formă deosebit de bună s-au prezentat Alexandru Cristea, Mihai Chirilă, Emanoil Dumitrescu (în vîrstă de 50 ani), Lorin Stănescu, Gh. Oiteanu, Ovidiu Turlea, Adrian Barbu și Mircea Budeanu — ultimii trei în etate de 17 ani.

TREI COMPETIȚII ÎN RAIONUL ARAD

Comitetul de organizare a U.C.F.S. raionul Arad a organizat întreceri de tenis de masă, șali și popice. La tenis de masă primul loc pe echipe a revenit colectivului Înfrățirea „A. Șaguna”: la popice a învins formația din Curtici, iar la șah cel mai mare punctaj a fost realizat de Victoria Frumuseși. În clasamentul general, la cele trei sporturi, primul loc l-a ocupat sportivii de la Victoria Frumuseși urmați în ordine de Stăruința Dorobanț, Curtici și Înfrățirea „A. Șaguna”.

INTERESANT CONCURS DE TIR

Comisia de tir a regiunii Craiova a organizat un interesant concurs la care au participat aproape 30 de trăgători din 10 raioane. În mod deosebit s-a remarcat trăgătorul Mișu Pistolaru (Craiova) care a și câștigat „Cupa 30 Decembrie”. O frumoasă compoartare au avut și Elena Dumitrescu (Balș), Victor Bărbulescu (Caracal), D. Stavarache (Craiova), Aurelia Ariciu (Strehaia) și Maria Nica (Craiova), care au obșinut rezultate promițătoare

POPICARII BUCUREȘTENI ÎȘI CONTINUA DISPUTA

În manșa a 5-a, desfășurată pe arena Progresul Gospodării, cel mai bun procentaj a fost obșinut de Mihai Dumitrescu (Flamura roșie M.I.A.), 421 p.d., urmat de Nic. Saenco (Energia I. O. R.) 411 p.d. și Const. Constandache (Energia I.O.R.) 393 p.d. În clasamentul general continuă să conducă maestrul sportului Alexandru Andrei, urmat de Tr. Mihăilescu și Nic. Șerbănescu.

O GALĂ PENTRU TINERI BOXERI...

...a organizat colectivul sportiv Energia Bloc Ulei în sala cantinei rafinării 3 Teleajen. Din cei 18 tineri boxeri s-au remarcat V. Barbu, C-tin Manele, Marin Pirvu și Dumitru Vinjoc.

CONTINUA INTRECCERILE DE HANDBAL REDUS

Sala Floreasca din Capitală va găzdui luni după amiază interesante partide de handbal redus. Iată programul:

Mihai se lășau cu regularitate întrecuși ca să-i fie pe plac. Cînd erau numai între ei însă, lucrurile se schimbau — erau parcă mai bine dispuși și concîrind la adeșdrata lor valoare, obșineau rezultate mai bune, spre uimirea liotei de profesori slugarnici.

Peste toate acestea — oameni și șapte — s-a așternut de mult obroc-ul vremii.

Nu trebuie însă să le uităm. Aducîndu-ne aminte de ele sorbim cu mai mult nesat aerul proaspăt, curat, al noilor făgașuri de viață curcite de poporul nostru.

S. MASSLER

ora 15: Energia Baza 1-Progresul Steagul Roșu (feminin), ora 16: Locomotiva G. N.-Știința I.C.F. (feminin), ora 17 meciul pentru desemnarea locurilor 3 și 4, iar la ora 18 meciul decisiv pentru cîștigarea „Cupei 30 Decembrie”.

A ÎNCEPUT FINALA COMPETIȚIEI ȘCOLARE DE BASCHET

Primele întreceri din cadrul „Cupei 30 Decembrie”, competiție organizată pentru baschetul școlar din întreaga țară, au început ieri în sala Dinamo. În cadrul jocurilor finale la care participă cu mult peste 100 de tineri și tinere baschetbaliste s-au desfășurat, pînă la ora încliderii ediției noastre, doar două partide: Timișoara — Rînnicu Vilcea, la băieți, încheiată cu victoria primei reprezentative școlare la scorul de 51—37 (26—18) și Focșani — Cluj, la fete, care a revenit primei formații cu scorul de 25—21 (9—8). În continuare a început al treilea meci, cel dintre echipele masculine din Tg. Mureș și Iași. Reprezentanții sportului școlar mureșean au lăsat chiar de la început o foarte bună impresie datorită unui joc valoros. (După 5 minute ei conduceau cu 15—0). Finala competiției școlare de baschet continuă azi și mine de la ora 9 în aceeași sală Dinamo.

COMPETIȚII STUDENTEȘTI

Consiliul U.A.S. București organizează numeroase competiții. Astfel în sala stadionului Tineretului se desfășoară azi și mine ultima etapă a campionatului studentesc de gimnastică; în sala facultății de Științe Juridice se vor desfășura tot în aceste zile întrecerile de tenis de masă și haltere, iar în sala Institutului Politehnic (303) vor avea loc ultimele jocuri din cadrul competiției de volei.

1947—1957, 10 ani de sport în Republica noastră populară

In istoria unui popor 10 ani reprezintă — s-ar putea spune — o clipită. Și totuși în Republica Populară Română au fost posibile într-un singur deceniu atâtea realizări și transformări structurale, atâtea succese, tocmai pentru că poporul nostru a fost călăuzit cu înțelepciune de partidul clasei muncitoare, a avut permanent în față viziunea luminoasă a viitorului fericit spre care pășește cu fermitate. În pas cu progresele vertiginoase realizate în toate domeniile de activitate a mers și noua mișcare de cultură fizică, continuatoare a celor mai bune tradiții progresiste ale sportului românesc, creație plină de vigoare a regimului democrat-popular.

S-AU DESCHIS LARG PORȚILE STADIOANELOR...

La numai doi ani după instaurarea Republicii Populare Române, iureșul de transformări revoluționare cuprinde și mișcarea sportivă. Pentru prima dată cultura fizică în patria noastră capătă un conținut nou și sănătos, devenind un mijloc puternic de educație comunistă a masei, de întărire a sănătății celor ce muncesc, de creștere a unui tineret sănătos, puternic și viguros, vrednic constructor al socialismului, pătruns de un fierbinte patriotism socialist, gata să apere cu orice preț cuceririle clasei muncitoare. În noua orientare a mișcării de cultură fizică trasată de Hotărârea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 iunie 1949, sportul devine un bun al întregului popor. Porțile stadioanelor se deschid larg în fața tineretului, a tuturor oamenilor muncii. Pentru întâia oară în istoria României se trece la făurirea unei mișcări de cultură fizică de masă, a unui sport de masă.

Se șterge astfel pentru totdeauna caracterul pe care burghezia îl imprimase sportului: un mijloc de distracție pentru un număr restrâns de privilegiați, o sursă de venituri pentru afaceriști verșoi, o activitate ignorată și complet nesrijinită de statul burghezo-moșteresc.

Consolidarea colectivelor sportive a dus implicit la atragerea în sport a unui mare număr de oameni ai muncii. An de an se organizează Spartachiadele sindicale, Cupa și apoi Spartachiada Satelor, competiții polisportive care duc la înființarea a numeroase secții pe ramură de sport, la răspindirea pe întreg teritoriul țării noastre a unor discipline ca atletismul, natația, canotajul, schiul etc. cunoscute numai în unele regiuni. Din 1956 sînt create condițiile pentru unificarea tuturor acestor întreceri (organizate pe departamente) în cadrul unei singure și grandioase competiții polisportive, Spartachiada Tineretului, avînd două faze: una de vară, cealaltă de iarnă. Și, dacă la primele crosuri cifra de 50.000 participanți era considerată un mare succes, cei peste 100.000 participanți la campionatul popular de șah din 1949 un record, dacă cei 600.000 participanți la Spartachiada satelor din 1955 (iarnă și vară) reprezentau o victorie de proporții unice, iată că la ediția din 1957 a Spartachiadei Tineretului întîlnim peste 2.100.000 de concurenți, cifră care pune în umbră toate realizările de pînă atunci și care arată în adevărată lumină vigoarea și nivelul pe care l-a atins sportul de masă în Republica Populară Română.

Dovadă elocventă stă și entuziasmul cu care s-a îndreptat tineretul către complexul G.M.A., introdus în anul 1950 la propunerea Uniunii Tineretului Muncitor după exemplul complexului sportiv sovietic G.T.O. În cei aproape 8 ani de la introducerea complexului Gata pentru Muncă și Apărarea Patriei, peste 1.000.000 tineri și tinere și-au trecut normele celor trei grade ale complexului.

Unul dintre cele mai remarcabile succese ale mișcării de cultură fizică este lărga dezvoltare a sportului la sate. În acest mediu ținut în trecut în întineric ignoranței și-a făcut în anii regimului democrat-popular o intrare triumfală cultura și bunul său aliat, sportul.

Femeia ținută odinioară departe de sport ia parte azi, alături de tovarășii ei de muncă, la activitatea de cultură fizică. Peste un sfert de milion de femei își dispută cu regularitate întietatea pe stadion.

IN RINDUL CELOR MAI BUNI DIN LUME...

Alături de contribuția la educația fizică a poporului, sportul de masă constituie o vastă pepinieră pentru loturile reprezentative ale țării.

Un factor care a contribuit din plin la emulația necesară marilor recorduri a fost instituirea unui sistem de clasificare sportivă. De atunci și pînă astăzi au fost efectuate peste 300.000 clasificări sportive! Dorința de a ajunge mai înții sportivi de categoria I, iar apoi să cucerească titlurile de cîștigători de maestru și maestru emerit animă sute de mii de tineri și tinere din țara noastră. Și rezultatul acestei emulații pe scară de masă se vede în numărul de 30 maestri emeriti și 495 maestri ai sportului cu care se mîndrește azi mișcarea de cultură fizică din R. P. R. Oglinda cea mai fidelă a progresului sportiv calitativ înregistrat de o națiune o reprezintă confruntarea internațională, performanțele și recordurile pe plan mondial, rezultatele meciurilor întîrțări ale marilor turnee ale campionatelor europene și mondiale, și, firește, Jocurile Olimpice. Din acest punct de vedere se știe cit valoarea sportului nostru acum 10 ani. În această scurtă perioadă s-a înregistrat însă un salt valoric atît de evident încît chiar și cei care nu ne sînt prieteni nu-l mai pot contesta. Insușirea creatoare a experienței glorioșilor sportivi sovietici și a celor din democrațiile populare, confruntările internaționale din ce în ce mai numeroase ca urmare a politicii de pace și coexistență pașnică a statului nostru, folosirea unor metode științifice de antrenament, lărgirea neconștientă a bazei materiale, completarea rîndurilor antrenorilor cu cadre de înaltă calificare și înarmate cu cele mai noi cunoștințe tehnice și fiziologice, au permis acest salt care reprezintă cel mai mare și cel mai frumos record al sportului românesc.

Începutul a fost făcut în anul 1950, cînd Angelica Rozeanu cucerea pentru prima oară, la Budapesta, titlul suprem la tenis de masă. Împ de 6 ani ea avea să-și confirme valoarea, realizînd astfel un record unic în disciplina respectivă. Angelica Rozeanu n-a rămas însă un caz izolat în tenisul de masă românesc. O tină ră speranță — Ella Zeller — a reușit să obțină la rîndul ei performanțe de mare valoare, iar în tenisul de masă masculin s-a ivit o pleiadă de jucători care într-un timp relativ scurt s-au înscris în rîndul celor mai bune palete mondiale.

Un sport în care ne-am impus cu mare autoritate pe plan mondial este tirul. Maestrii „focului precis” din țara noastră — Iosif Sirbu, Ș. Petrescu, Gh. LiCardopol, H. Herșcovici, C. Antonescu, tină ră campioană europeană Jacqueline Zvonevski și alții, au atins ori s-au apropiat de plafonul rezultatelor supreme în această disciplină care, spre deosebire de alte sporturi cîfrice, are recorduri absolute, peste care nu se mai poate trece. Ștefan Petrescu a

reușit excepționala performanță de a deveni campion olimpic în proba de pistol viteză, stabilind totodată un nou record al lumii.

Cel mai vechi sport din țara noastră — canotajul — și-a trăit adevărată tinerețe abia în ultimii cîțiva ani, cînd talente deosebite ca Leon Rotman, dublu campion olimpic la canoe simplu, Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe, campioni olimpici și campioni europeni pe anul 1957, Mircea Anastasescu locul III la caiac simplu la campionatele mondiale de la Macon, componentei echipajului de schif 4 noncox, campioni europeni în 1955, componentele echipajului feminin de schif 8+1, de patru ori consecutiv vicecampioane europene etc. au atras atenția lumii prin vigoarea și buna lor pregătire.

Faima vechilor campioni ai „nobilei arte” a fost purtată pe culmile străluciri de actuala generație de boxeri amatori ai Republicii Populare Române. Învingători ai puternicelor reprezentative ale Franței, R. P. Bulgaria, Finlandei, Elveției etc., boxerii noștri au reușit în 1956 o performanță mai presus de orice laudă: Nicolae Linca — campion olimpic, Mircea Dobrescu și Gh. Negrea — medalia de argint, Constantin Dumitrescu — medalia de bronz, 4 boxeri — patru medalii. Anul acesta, maestrul emerit al sportului Gh. Negrea ne-a adus satisfacția primului titlu european, iar Mircea Dobrescu și V. Mariușan s-au clasat pe locul II la categoriile respective.

O ramură sportivă aproape necunoscută în trecut — handbalul — ne-a adus de asemenea satisfacția supremă: la Frankfurt pe Main în 1956, reprezentativa feminină a țării noastre învinge pe teren propriu pe reprezentantele patriei handbalului — Germania occidentală — și cucerește titlul de campioană mondială. „Voleiul, unde sîntem vicecampioni europeni și mondiali, popicele — unde un reprezentant al nostru a cucerit titlul de campion mondial, luptele, scrima, unde Olga Orban, deține medalia de argint a Jocurilor Olimpice de la Melbourne, gimnastica feminină, sport în care echipa noastră s-a clasat pe locul III la Melbourne, iată atîtea discipline în care am realizat progrese impresionante în anii din urmă.

Ansambllul valorii sportului românesc a fost verificat în mari competiții polisportive internaționale, cum au fost Jocurile Olimpice, Jocurile prietenești ale tineretului, Jocurile universitare. Bilanțul celei de-a XV-a Olimpiade din 1952 de la Helsinki ne-a adus prima medalie de aur. La a XVI-a Olimpiadă, numai cu patru ani mai tîrziu, Australia și întreaga lume aprecia succesul sportivilor romîni care era concretizat prin 5 titluri de campioni olimpici, 3 medalii de argint și 5 de bronz.

La prima ediție a Jocurilor sportive internaționale prietenești ale tineretului la București, sportivii noștri au cucerit 125 medalii, pentru ca peste doi ani, la Varșovia, numărul lor să crească la 142, iar la

Jocurile din acest an de la Moscova, supranumite „Mica Olimpiadă” prin amploarea și calitatea participării, să obținem 178 medalii. Sportivele noastre Maria Diță și Iolanda Balașca și echipa masculină de volei, ne-au dat satisfacția cuceririi primului loc într-o mare competiție internațională: Jocurile mondiale ale studenților de la Paris.

Sportul românesc și-a demonstrat cu prisosință maturitatea în arena internațională, organizînd cu succes și în cele mai bune condiții întreceri și competiții de cea mai mare amploare. Campionatele mondiale de tenis de masă din anul 1953 au avut loc la București. Puțin mai tîrziu, capitala țării noastre a găzduit cu strălucire prima ediție a Jocurilor sportive internaționale prietenești, desfășurate o dată cu cel de al IV-lea Festival. În 1955, Bucureștiului i s-a încredințat deosebita cîștigătoare a organiza într-un singur sezon sportiv trei campionate europene, de tir, volei și canotaj academic feminin.

Deși programate într-un răstimp scurt, toate aceste competiții s-au desfășurat în condiții excelente stîrnind unanima admirație a participanților. Republica Populară Română este vestită pentru campionatele sale internaționale de atletism, ajunse la a X-a ediție.

O SOLIDĂ BAZĂ MATERIALĂ ȘI ȘTIINȚIFICĂ

Una dintre formele de manifestare a sprijinului acordat de partid și guvern mișcării sportive este creșterea neconștientă, în anii Republicii Populare, a bazei materiale a activității de cultură fizică și sport. Nu vom mai recurge de astă dată la comparații pentru că ele sînt complete inutile. Mari construcții sportive, ca Parcul sportiv Dinamo, sala și bazinul acoperit Floreasca, baza de iarnă de la Poiana Stalin, stadionul „23 August”, Stadionul nou din Constanța, bazele acoperite de la Cluj, Reșița și Cimpia Turzii, sala Voința din Iași, poligonul Tunari, sala Recolta din Capitală, baza nautică Snagov, noile săli din Constanța, Iași și de la Ianoș Herbak-Cluj, bazele sportive din Valea Jiului și a Troțușului, patinoarul artificial din Capitală, complexul spor-

tiv „Tractorul” din Orașul Stalin, ca și sute de alte baze sportive complexe și simple pe tot întinsul țării sînt realități incontestabile, cărora burghezia le poate opune cel mult maidanele și locurile virane pe care s-au înălțat, sub soarele democrației populare, aceste minunate construcții și amenajări sportive.

Echipamentul și utilajul necesare activității în marea majoritate a sporturilor au beneficiat din plin de vasta dezvoltare a industriei românești. Astăzi, articolele de specialitate — care odinioară se importau pe bani grei — sînt fabricate în cantități suficiente în România. De la discuri și bocanci de fotbal la ambarcațiuni de concurs și aparate de gimnastică, producția românească de utilaj și echipament sportiv se dovedește a fi la înălțime, atît sub aspect cantitativ cit și calitativ.

Anul acesta, industria românească de instrumente de precizie a pus la punct aparatul „Telesid” de înregistrare automată pe peliculă a sosirilor în cursele de viteză, cu indicarea timpului exact, la sutime de secundă, a fiecărui concurent.

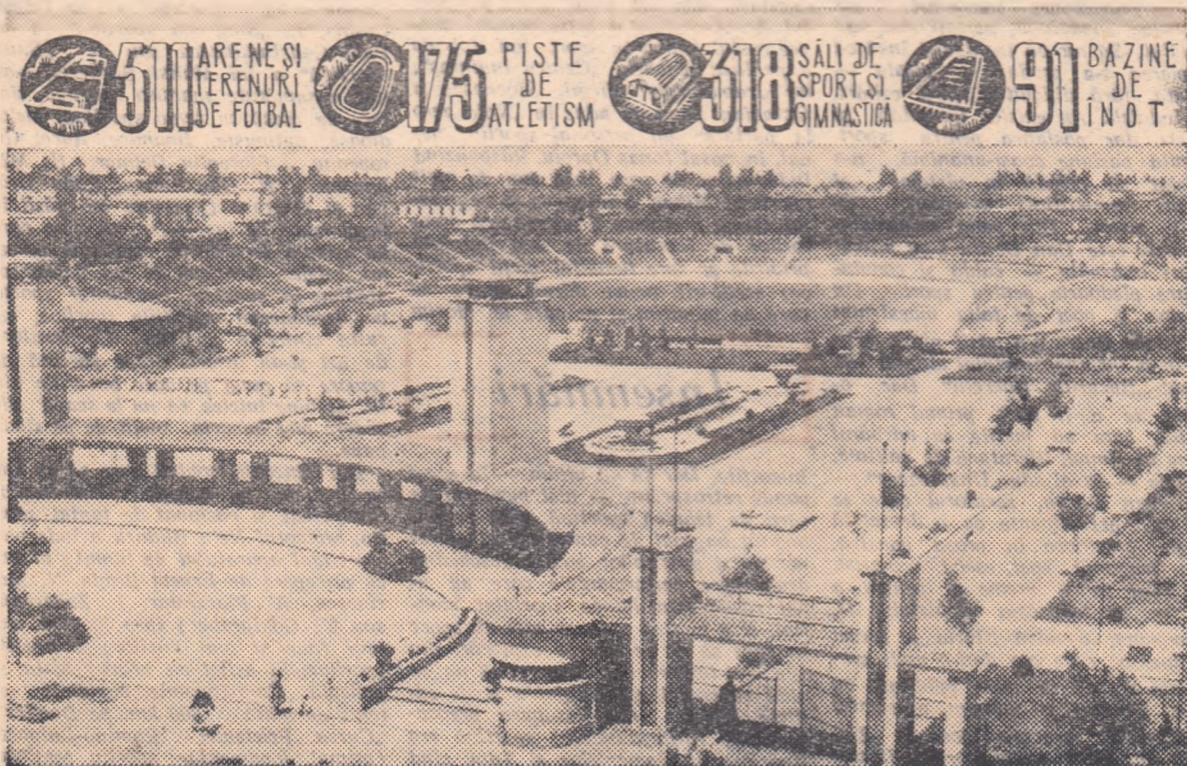
Tot la acest capitol — al condițiilor — trebuie inclus efortul făcut pentru a pune la baza mișcării de cultură fizică cea mai avansată experiență științifică, de a-i furniza cadre de specialiști cu înaltă calificare.

PREMIZA UNOR NOI VICTORII

Preocuparea față de baza științifică a mișcării de cultură fizică este explicată prin locul pe care sportul îl ocupă în viața țării, prin scopul său major: întărirea sănătății oamenilor muncii, pregătirea lor pentru o muncă de înaltă productivitate, pentru apărarea patriei, educarea comunistă a masei de tineret, în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar. Acest rol de seamă al sportului este înțeles și prin recenta Hotărâre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport.

Reorganizarea mișcării sportive — în curs de efectuare — reprezintă o înnoire creatoare a mișcării de cultură fizică și sport, dezbrăcată acum de forme greoaie, plină de paralelisme și obșidînd deseori la acte birocratice, din anii precedenți. Înteresul trezit de această acțiune în rîndurile masei largi de oameni ai muncii este major. De pe acum s-au înscris în U.C.F.S. sute de mii de membri, iar numărul lor crește vertiginos. În adunările generale de alegeri, membrii noii organizații sportive se angajează să ridice pe culmi tot mai înalte prestigiul sportiv al patriei, adîncind legătura cu izvorul tuturor succesorilor: legătura cu masele cele mai largi ale oamenilor muncii. Mulțumind partidului și guvernului pentru noul sprijin dat mișcării de cultură fizică, oamenii muncii iau parte cu entuziasm la acțiunile sportive obștești menite să consolideze și să lărgască bazele viitoarelor succese.

Educați de partid, tinerii din marile detașamente al sportivilor pășesc înainte sub steagul scumpei noastre Republici Populare Române. Ei i-au făurit faima sportivă în primii 10 ani de existență, ei sînt hotărîți să continue drumul către cele mai înalte culmi, spre slava patriei iubite care le oferă o viață cu adevărat liberă și fericită.

Bilanț rodnic, îndemn spre noi succese

(Urmare din pag. 1)

U.C.F.S., înscrierea membrilor în U.C.F.S., alegerile noilor consilii ale colectivelor sportive, au demonstrat caldă aprobare de care se bucură în rindurile maselor largi de iubitori ai sportului din țara noastră, crearea unui cadru organizatoric nou mișcării sportive, cadru corespunzător condițiilor și sarcinilor actuale ale acestei mișcări. A reieșit cu claritate din manifestările amintite, că apreciind la adevărată lor valoare realizările însemnate și succesele pe plan intern și internațional ale sportului de tip nou din R.P.R., oamenii muncii înțeleg totodată că au existat posibilități pentru ca aceste succese să fi fost și mai mari. Aceste posibilități există și acum. Nu depinde decât de avântul și priceperea sportivilor, antrenorilor și activiștilor noștri sportivi, ca ele să fie pe deplin folosite. Obiective de mare însemnătate stau în fața mișcării noastre sportive reorganizate. Va trebui acordată toată atenția pentru consolidarea noilor forme organizatorice, pentru verificarea lor practică în focul muncii de zi cu zi. Insuși faptul că Uniunea de Cultură Fizică și Sport este o largă organizație obștească, arată cât de important este rolul pe care îl joacă în buna desfășurare a activității acestei organizații activul obștesc. Pe munca neobosită a activiștilor obștești, oamenii devotați sportului, se va baza

activitatea secțiilor pe ramură de sport și a viitoarelor federații pe ramură de sport. Lărgirea caracterului de masă al activității, angrenarea pe scară tot mai mare a copiilor și tineretului vor asigura mișcării sportive o bază trainică de dezvoltare, vor face să sporească rindurile sportivilor fruntași, ai performerilor de înaltă valoare. În anii următori noi mari competiții internaționale vor solicita prezența celor mai buni dintre sportivii noștri. Avem datoria să apărăm și să sporim cu peilejul acestor competiții — în fruntea cărora se situează Jocurile Olimpice de la Roma, din 1960 — prestigiul cucerit de sportul românesc în ultimii ani în arena internațională.

Mișcarea noastră sportivă se bucură de sprijinul și îndrumarea părintească a Partidului și Guvernului. Ea și-a cucerit rădăcini adânci în masele largi. Baza materială s-a îmbunătățit și vom depune toate eforturile pentru a se îmbunătăți și de aci înainte, pe măsura nevoilor. Dacă vom da viață îndrumărilor partidului, dacă vom munci cu entuziasm, ne stă în putință să înlăptăm tot ceea ce partidul și guvernul așteaptă de la mișcarea de cultură fizică și sport din Republica Populară Română. Acesta să fie angajamentul celor care iubesc sportul și care lucrează pe acest tărâm, acum, la sărbătoarea scumpă a aniversării Republicii Populare Române!

„Învățind de la prieteni”, de Octav Anghelulă.

Sportul și cultura și-au dat mâna...

Într-o vreme când mingea de fotbal, discul și schiul nu-și pomeniseră încă iureșul, chemând pe stadioane, în săli de sport, în bazine, pe pantele munților, mulțimi de tineri, asocierea dintre sport și artă părea un non-sens. Care scriitor de prestigiu și-ar fi permis să se compromită scriind poezie sau proză sportivă? Care cineast de atunci și-ar fi putut închipui că sportul poate fi și altceva decât un subiect de câteva secunde într-un jurnal de actualitate? Care compozitor de succes s-ar fi decis să renunțe măcar pentru un moment la languoasa tematică a tangourilor și slow-foxurilor pentru a pune pe note dinamice viața a stadioanelor? Asemenea ipoteze păreau fantaziste și chiar dacă au existat totuși unele răzlete încercări, ele au fost mai mult de domeniul diletantismului (când erau făcute cu bună credință) sau al gustului dubios (vezi fasciolele cu „aventuri sportive”, pentru uzul elevilor chitlanji, care compromiteau însăși ideea de sport).

A fost însă suficient să se producă marele aflux al tineretului spre sport, să se canalizeze energia, vigoarea tinerețea spre stadioane, să se transforme sportul într-o activitate de prim plan, cu o înaltă valoare etică,

pentru a înregistra și acete (pentru unii) surprinzătoare converții ale măștrilor ondeieului, portatoului sau penelului. Să nu vă închipuiți însă că apropierea s-a produs — totală — deodată, fără dificultăți, fără ezitări, fără îndoieli. Au existat timidități și rețineri, dar pasiunea pentru sport devenită pasiune quasi-unanimă, n-a întârziat să prindă în vârtej al scriitorilor, compozitorilor, sculptorilor, cineasților, pictorilor. Din pama avântatului poet care este Dan Deșliu s-au născut versuri inaripate — caldă și convingătoare pledoarie pentru sport. Un prozator și poet de talia maestrului Demostene Botez n-a găsit nimic ncliresc în a închina sportului ultimul său roman: „Bucuriile tinereții”. Dar o noarea de a fi scris primul roman sportiv, care să merite cu adevărat un loc în câmpul literaturii de calitate, li revine — cu al său „Unsprezece” — lui Eugen Barbu, scriitorul care se manifestă actualmente cu o deosebită energie creatoare în proza noastră. Mihai Dragomir, poet, eseist, scenarist, și-a găsit toluși vreme și pentru a întoarce în tovarășia rugbistului D. Manoileanu, o mică istorie a presei sportive, pe care am dorit-o mult amplificată și (de ce nu?) publicată în volum. Tinerul și unanșim apreciatul Al. Mirodan, care și-a făcut cu „Ziaristii” un debut promițător în dramaturgia noastră, își publică cu, din săcate, aproximativă regularitate însem-

nările sportive în paginile „Contemporanului”. Un alt tinar scriitor, poetul Al. Andreișoiu a scris versuri despre rostul femeii în sport, Ion Hobana a publicat placheta „Centru înaintaș”, iar dramaturgiul Virgil Stoianescu și Octavian Sava au adus în „Nota zero la purtare” un personaj sportiv: bunul, inimosul Ionas Oproiu. Răspunzând îndemnul pe care încă mai de mult maestrul Mihail Sadoveanu și regretatul Camil Petrescu îl adresaseră creatorilor de literatură de a-și îndrepta privirile și spre tumultul vieții sportive, scriitorii ne-au dăruit opere cu care ne mândrim și pe care le dorim

Insemnări

înmulțite. Dar să nu uităm — la acest popas retrospectiv — nici puzderia de cărți de tehnică sportivă, care au îmbogățit bagajul de cunoștințe al antrenorilor și sportivilor noștri, deschizând drum spre performanțele care au avut răsunet în lumea sportului mondial. N-a existat aproape nici un sport în care să nu se încerce explorări din cele mai interesante, în care să nu se vină cu contribuții originale și de calitate. Înainte vreme singura preocupare de editorialistică sportivă era tipărirea regulamentelor și (din când în când) a anuarelor. Astăzi cele 469 de titluri și tirajul total, fantastic

Doi tineri, două destine

MARIA DIȚI ȘI CARDINALE

Vă mai amintiți, iubii cititori, de câte ori ați susținut cu ardoare echipele reprezentative ale țării noastre în disputa cu puternicele formații străine care purtau aureola unui palmares excepțional sau de câte ori ați aplaudat entuziasmați performanțele de răsunet obținute de sportivii români în marile întreceri internaționale? Firește, nu. Acest lucru nu-l poate spune decât un statistician care cu perseverența unui maniac notează în fiecare zi, pe fișe speciale, performanțe, rezultate, recorduri... Un lucru vă veți aminti însă cu siguranță: multe dintre aceste clipe, marea lor majoritate, le-ați trăit în ultimul deceniu, în cei zece ani care s-au scurs de la proclamarea Republicii Populare Române...

În acești ani marile satisfacții ale victoriilor pe terenul de sport au punctat tot mai insistent viața cotidiană, au făcut să răsune în auzul a zeci de mii de cetățeni din țările occidentale sau ale orientului imnul drag al patriei noastre. Și nu este de mirare că astăzi după zece ani de sport în Republica Populară Română, sportivii români sînt cunoscuți pe toate meridianele globului pămîntesc, că despre ei vorbesc în termeni elogioși chiar și ziarile burgheze. Creșterea măiestriei sportive a reprezentanților noștri este atât de evidentă încît nici cei mai iscușiți scribi aserviți cercurilor imperialiste — dușmanii notorii ai regimului nostru de democrație populară — nu pot ascunde marile adevăr, nu pot trece cu vederea succesele, izbînzile înzeștraților noștri reprezentanți...

Pe firmamentul sportului au apărut în ultimul deceniu sute de sportivi de mare valoare. Dar în timp ce în sportul burghez sportivii sînt obligați să-și vîndă talentul pentru a-și asigura existența dînd astfel posibilitate afaceriștilor să se îmbogățescă, în sportul din țările de democrație populară tineretul a transformat activitatea de pe terenurile de sport într-un ajutor efectiv al ridicării nivelului lor intelectual și profesional, au îmbinat armonios sportul cu învățătura, cu munca. Imi este încă vie în minte împlinirea povestită cu lux de amănunte de către ziarul italian „Corriere dello Sport” care se referă la epilogul — (atît de frecvent în viața sportivă a lumii capitaliste) — carierei de boxer profesionist a italianului Cardinale. După ce a înfruntat peste 100 de adversari pe ringurile din Franța înosindu-și

forța și talentul pentru înăvușirea patronilor săi, boxerul italian se află acum, părăsit de toți, amenințat să-și piardă vederea. Toate încercările sale de a găsi o cale onorabilă de ieșire din impas au eșuat „Firul de păr” de care s-a agățat acum este justiția. Nu știm ce sentință va dicta justiția burgheză a Franței, dar împlinirea acestui sportiv este semnificativă, caracteristică modului de viață capitalist.

Ce poate gândi oare despre aceste

MARIA DIȚI

lucruri, de pildă, maestra sportului Maria Diți? Pentru ea viitorul nu prezintă enigme. Regimul de democrație populară a pus la dispoziția acestei tinere totul. Nu-i mai puțin adevărat că și ea, tinăra Maria Diți, s-a folosit din plin de toate atribuțiile vieții noi. Venită din mediul sătesc, fără să cunoască mai mult decît împrejurimile satului ei, Maria Diți, a urma și a termina cu succes cursurile liceului din Cîmpulung. Apoi s-a înscris la Institutul de Cultură Fizică. În timpul cînd mai era încă elevă, în anul 1954, Maria Diți a făcut cunoștință cu sportul. Cu ajutorul profesorului Drăgan ea a pătruns din ce în ce mai adînc în tainele acestei activități pe care de acum o și iubea. Proba preferată o cunoaștea, fără îndoială: aruncarea suliței.

1954: 35,94 m... 1955: 39,20 m... 1956: 47,33 m... 1957: 52,38 m... Iată un drum prodigios spre înaltele culmi ale măiestriei sportive. Pe această talentată sportivă, pe tinăra Maria Diți, venită de curînd din satul ei, stătu nostru a trimis-o la cele mai importante competiții. Și într-o sumară trecere în revistă am putea nota:

locul I la Jocurile Balcanice de la Atena, locul I la Jocurile Mondiale Universitare de vară de la Paris (unde a întrecut toată elita acestei probe), locul I la campionatele internaționale ale R.P.R., locul doi la Întîlnirile sportive prietenești ale tineretului de la Moscova... Toate aceste performanțe au fost înregistrate într-un singur an: 1957!

Dar, după cum firește cazul lui Cardinale e nu este singurul în lumea sportului capitalist nici exemplul Mariei Diți nu este unicul în viața sportivă a țării noastre din ultimul deceniu. Am putea vorbi pe spațiu la nenumărate coloane de ziar despre alte sute și sute de sportivi care au urcat în acești ani culmile gloriei sportive cîstînd poporul și țara care i-a ajutat să parcurgă acest drum.

Maestrul sportului dr. Wiesemayer, maestra emerită a sportului prof. Ella Zeller (de cinci ori campioană mondială), studentul Gh. Cobîrzan (cîștigătorul competiției de juniori la tenis de masă desfășurată la Paris), ing. Caius Miculescu și maestrul sportului ing. Marcel Ruscescu (ambii componenți ai reprezentativei naționale de volei, vicecampioană mondială), maestra emerită a sportului prof. Elena Păduoreanu (componență de bază a echipei care a cucerit titlul de campioană mondială de handbal), maestrul emerit al sportului Iosif Sirbu (campion olimpic de tir), studenta Olga Orban (medalie de argint la scrimă, J. O. de la Melbourne) și mulți alți sportivi de seamă ai țării noastre pot figura pe tabelul de onoare al celor care au contribuit la cucerirea prestigiului de care se bucură astăzi țara noastră în întreaga lume sportivă. Ei și ceilalți sportivi nu vor avea niciodată soarta lui Cardinale. Pentru ei ca și pentru ceilalți tineri, stătu nostru, Republica Populară Română, a creat școli, institute și universități în care muncind cu sîrguință vor cucerii simultan cu onoarea sportivă tainele științei, vor pune stăpînire pe turnul de fildeș.

Acum cînd în toate casele se vor ridica paharele pline cu vin, toastîndu-se pentru aniversarea jubiliară a Republicii Populare Romine, sportivii patriei noastre crescuți sub soarele Republicii vor aduce în dar succesele lor, angajîndu-se la fapte și mai deosebite, care să vestească întregii lumi că tineretul țării, descălușat de robia monarhiei, este capabil de mari isprăvi. Stindardul Republicii Populare Romine va urca tot mai sus...

H. NAUM

poate pentru omul anului 1947, de 2.934.169 exemplare, stau mărturie a izbînzilor dobîndite și în acest sector, altădată vitregit.

Cu egală dărnicie, compozitorii s-au așternut pe lucru și alături de cele „Șapte imagini sportive” ale lui Edgar Cosma, de „Simfonia sportivă” a lui Paul Constantinescu sau de „Sulta sportivă” a lui Mansi Barberis, s-au iuțit nenumărate marșuri sportive, cîntece de masă cu temă sportivă, melodioase, optimiste, dinamice. Aurel Giroveanu și Florentin Delmar, H. Mălineanu și W. Chirulescu, Radu Drăgan și Gherase Dendrino au găsit în sport izvor de inspirație, un filon care nu aștepta decît să fie exploatat, cercetat, înțeles. Sportivii de azi pășesc pe stadion în sunetele marșurilor sportive, fredonează melodii sportive, ascultă cîntecule sportive. Compozitorii de azi și-au înscris drept sarcină de onoare să pună pe note bucuriile vieții. Și bine înțeles că nu le scapă din vedere nici bucuria vieții de pe stadioane...

Dar cineasții credeți oare că au stat cu brațele încrucșate? Nicidecum! Compelenți și pasionați de faptul sportiv, regizorul Nelu Blidaru a îndreptat obiectivul aparatului de filmat „minut cu pricepere de Ernest Bradu, N. Marinescu, A. Plăcintar, I. Zahareanu sau W. Goldgraber” spre locurile marilor (dar și mai micilor) competiții sportive. Și astfel au prins viață pe peliculă „Campionatele mondiale de tenis de masă”, „800 km. pe Dunăre”, „Cursa Prieteniei Romîno-Bulgare” (primul documentar sportiv românesc în culori), „Campionatele internaționale de atletism”, „Primii pași în

sport”, „Preludiu olimpic” și multe alte filme. „Numai în 1957, imi suneau mai zilele trecute regizorul Nelu Blidaru, a văzut lumina ecranului de 4 ori mai multă peliculă finită decît între anii 1942—1947”. Să ne mai mire deci că filmul sportiv românesc se impune pe plan internațional? Că la Festivalul filmului specializat de la Roma documentarul „Preludiu Olimpic” împreună cu filmele „Muntele Releaz” și „Cetatea Histria”, a luat premiul al doilea, așa numitul „Robot de argint”?

Wici sculptura (mai ales) și pictura cu temă sportivă nu lipsesc de la acest apel retrospectiv. „Canotoarea” lui Mac Constantinescu, „Campionul” lui Eugen Ciucă, „Jucătoarea de tenis” a lui C. Schirlu și multe, entuziasme lucrări ale lui C. Iordache-Brătu vorbesc de la sine despre realizările sculpturii inspirate din sport, după cum în pictură am înregistrat cu bucurie prezența lui Pallosch cu „Pregătire pentru 1 Mai” și studiul „Cap de sportivă”, a binecunoscutului specialist în „marine” Dimitrie Stîubei cu al său „Concurs de stururi” sau a lui Eugen Ispir cu „Lección de vîntătoare”, nemăivorbind de valoroasa pînză în ulei semnata de maestrul Anghelulă și avînd tema un antrenament de schi, intitulată sugestiv: „Învățînd de la prieteni”.

Sportul și cultura și-au dat mîna și, în deplină armonie, au purces în acești zece ani să educe tineretul, să creeze valori morale noi, să pună definitiv de acord dezvoltarea fizică cu cea intelectuală. Cu adevărat „mens sana în corpore sano”

MARIUS GODEANU

PRESTIGIU ȘI CONSIDERAȚIE PE TĂRIM INTERNAȚIONAL

— Răsfoind cronicile întâlnirilor internaționale din acești zece ani —

Aspect din cursa de 1.500 m. disputată în cadrul celei de a IX-a ediții a campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R. Concuranți, în plin efort, ies din turnantă.

Condeiu gazetărilor este pus să semneze prezentul, fapte ce se petrec dinaintea ochilor săi. Ajutat de pelucula sensibilă a aparatului de fotografiat și aidoma acesteia, el este menit să înregistreze fidel și meticolos fenomenul cotidian, să-i caute sensurile și explicația. Mai rareori, rândurile ce le așterne pe foi de manuscris îi cer întoarceri spre trecut, către noianul de fapte adunat de curgea timpului. Și atunci, răsfoindu-și însemnările vechi și colecțiile de ziare strinse în vrafuri groase, el are revelația, surprinzătoare uneori, a drumului parcurs în albia vremii.

Poate mai mult ca oricând, scriind rândurile de față, autorul lor și-a meritat... epitetul de cronicar sportiv. Fiindcă o cronică — în înțelesul veritabil al cuvântului — ar voi să fie aceste însemnări, o cronică adevărată, care chiar dacă nu întoarce pe cititor cu prea mulți ani în urmă, începe de la vreme ce nu se aseamănă decît prea puțin cu cele de față.

Un prim exemplu explică diferența. Era în primii ani de după război, cînd o revistă de sport ce apare în Franța scria despre campioana României de tenis de masă Angelica Rozeanu în următorii termeni: „...la hongroise Rozeanu semble être une très redoutable pongiste”. Da, cea care ulterior și-a înscris numele — alături de acela al Republicii Populare Române — nu mai puțin de 17 ori pe tabela deținătoarelor de titluri mondiale, nu era cunoscută atunci decît foarte aproximativ în occident, unii nici nu șiau că e romîncă...

Iar dacă am îndrăzni să încalcăm regulile clasice ale stilului cronicăresc, făcînd o bruscă revenire cu zece ani mai aproape de prezent, am putea citi într-o știre a agenției americane „ASSOCIATED PRESS” următoarele rânduri clare: „Dintre țările mici, Romînia a avut cea mai frumoasă comportare la cea de a XVI-a ediție a Jocurilor Olimpice”. Firește, confuzii nu se mai pot face, cînd la Melbourne pe tabela medaliilor olimpice numele Romîniei a figurat pe al 8-lea loc, înaintea multor țări cu tradiții sportive mai vechi ca ale noastre, dar cu elanuri depășite de vigoarea și tinerețea sportivilor ce poartă pe piept numele țării noastre.

Intr-adevăr, în acești zece ani de cînd dăinuiește Republica noastră, iar sportul din această țară a intrat pe făgaș nou, succesele romînești repute pe stadioane au făcut cunoscut numele Romîniei și al sportivilor ei pînă departe dincolo de hotare.

Desigur, această recunoaștere a valorilor sportive romînești n-a fost posibilă decît printr-o activă participare la marile competiții internaționale, la care am fost adesea oaspeți și uneori — din ce în ce mai des în ultima vreme — gazde. Primilor pași, destul de timizi, făcuți în arena sportivă internațională, le-au urmat, cu fiecare an adăugat pe răbojul vremii, alții, tot mai mari, de adevărat gigant.

Să deschidem pagina dintîi a scurtei noastre cronici, 1948... Primele participări la competiții sportive internaționale, încă prea puțin întemeiate, restmîndu-se de lungă tăcere impusă de ză-

gănitul armelor războiului. Și totuși, numele sportivilor romîni se face cunoscut peste hotarele țării, chiar acolo departe la Paris, unde în competiția organizată de Federația muncitorească sportivă a Franței, F.S.G.T., reprezentanții noștri cuceresc 6 titluri în întrecerile de atletism, fotbal și rugby. 1948 a fost anul primei ediții a campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R., competiție care avea să devină apoi o tradiție. Într-o zi de septembrie a lui 1948, stadionul Republicii și-a arătat lumii pentru prima oară chipul nou, făurit de brații brigadierii care îi vindeseră rănile rămase din război, ridicînd pe locul ruinelor o semeață construcție. Pe pista proaspătă a noului stadion au evoluat atleți și atlete din patru țări, cei din Ungaria, Cehoslovacia și Polonia alăturîndu-se gazdelor. Cu fiecare an, numărul participanților n-a încetat să crească, o dată cu înnoirile fierști de pe tabela recordurilor, transformînd aceste campionate într-una din tradiționalele mari competiții internaționale.

Pe aceeași pistă, doi ani mai tîrziu, avea să se desfășoare o întrecere care s-a înscris ca una din cele mai frumoase pagini în istoria sportului nostru. „Meciul Prieteniei” n-a dat prilejul să vedem pentru prima oară pe faimoșii campioni de atletism ai Uniunii Sovietice. Ei nu s-au lăsat numai admirații pentru măiestria lor, ci au înțeles, ca adevărați prieteni, să ne împărtășească din cunoștințele lor. După meci și întrecerile demonstrative care au urmat la Orașul Stalin, Timișoara, Cluj, Ploiești și Iași, au avut loc conferințe și consfătuiri în cursul cărora antrenorii și sportivii fruntași sovietici au arătat care sînt „secretele” tehnicii lor înaintate. Tot în 1950 ne-au vizitat pentru prima oară alți sportivi sovietici de renume. Voleibaliștii (în neuitata lor demonstrație de la sala Floreasca) și cicliștii de pistă ne-au smuls aplauze și totodată au sădit în inima multor tineri dorința de a ajunge la aceleași culmi de măiestrie. Același an 1950 a fost un „start” în excepționala serie de victorii a Angelicăi Rozeanu și a echipei noastre feminine de tenis de masă.

In istoria sportului nostru, un loc de seamă îl ocupă Jocurile Mondiale Universitare. După ce la ediția din 1949 am fost oaspeții Budapestei, unde am cucerit 4 cupe și 47 medalii, în iarna lui 1951 noi am fost aceia care am primit oaspeții. Schiori, boberi și hocheiști din 15 țări s-au întrecut la Poiana Stalin, acolo unde se construise primul nostru combinat sportiv de iarnă. La Poiana și apoi în vara aceluiași an la Berlin, sportivii noștri au cucerit 5 titluri de campioni mondiali universitari.

O dată cu anul 1952 încep acei pași de gigant despre care scriam la început. Prezența sportivilor romîni în arena

internațională se face tot mai simțită și o dată cu ea și aspirațiile noastre. Sportivii noștri care au luat drumul spre Helsinki pentru a participa la Olimpiadă, au adus acasă 4 medalii și prin Iosif Sirbu un prim titlu olimpic, primul din istoria sportului romînesc!

De vara lui 1953 se leagă amintirile de neuitat ale Festivalului și primei ediții a Jocurilor Tineretului, desfășurate în capitala patriei noastre. Bucureștii sportivi și-a trecut cu succes examenul de maturitate, oferind excelente condiții de desfășurare întrecerilor în cele 18 discipline, la care au participat 4366 sportivi din 54 țări. Reprezentanții R.P.R. au cucerit cu acest prilej 38 medalii de aur. Peste doi ani, la ediția de la Varșovia, ei aveau să cîștige 47 medalii de aur, dovada creșterii măiestriei lor.

Cercul relațiilor noastre cu sportivii din alte țări se lărgeste tot mai mult, în anii din urmă. 1103 sportivi străini ne-au vizitat în 1954, iar noi am răsunat la aceste vizite prin 1044 deplasări peste hotare, pentru 1955 cifrele se modifică, fiind 2.408 și respectiv 1.879 și așa mai departe. Bilanțul este elocvent...

Stadioanele și sălile de sport din țara noastră devin loc de întâlnire pentru sportivi din alte țări, cu prilejul organizării a unor asemenea mari competiții internaționale cum au fost cele patru turnee internaționale de șah, campionatele mondiale de tenis de masă în 1953, iar în 1955 campionatele europene de volei, cele de tir și canotaj academic. În fiecare an, internaționalele de atletism atrag pe Stadionul Republicii mari campioni și campioane veniți din toate părțile globului. Participarea la ultimele ediții a recordmanilor mondiali, americani Gutowski, Murckinson și O'Brien este o dovadă în plus a prestigiului de care se bucură aceste campionate dincolo de hotarele țării.

Sfîrșitul anului 1956 a adus sportu-

lui romînesc definitivă consacrare în arena internațională. Cu prilejul J. O. de la Melbourne, sportivii romîni au cucerit 13 medalii, clasîndu-se de cinci ori pe locul I. Presa străină a fost unanimă în a recunoaște rolul fruntaș jucat de sportivii din R.P.R. la ultima Olimpiadă.

Am ajuns la cea din urmă filă a cronicii noastre, 1957... Evenimentele majore din activitatea internațională a sportivilor romîni în anul care s-a scurs sînt încă proaspete în amintirea cititorilor noștri. Vom sublinia totuși din nou importantul succes al delegației romîne la Jocurile Tineretului de la Moscova, unde au luat startul aproape 300 sportivi din țara noastră. Eforturile acestora s-au concretizat prin acel splendid loc II ocupat în clasamentul pe țări, în totalul probelor.

Să rezumîm în numai cîteva rînduri tot ce a scris ziarul „Sportul popular” în zece ani despre activitatea internațională a sportivilor romîni nu este cu puțință... Firește. Atitea mari competiții, campionate mondiale și europene; întâlniri interțării, meciuri între echipe de club, participări ale sportivilor romîni la atitea concursuri și turnee, în care alături de steagurile altor țări a fluturat și drapelul nostru, cuvîntele apreciative ce ni le-au adresat cu aceste prilejuri oaspeții noștri și spectatori din alte țări, toate nu pot fi cuprinse într-un singur articol de ziar. De altfel, ar fi poate și o repetare a unor lucruri prea bine cunoscute.

Să mai spunem, totuși, încă o dată, că prezența sportivilor romîni în arena internațională s-a făcut cu fiecare an mai importantă, în pas cu progresul general al mișcării de cultură fizică și sport din Republica noastră, în continuă ascensiune spre culmi. Această prezență a contribuit mult la strîngerea legăturilor de prietenie între sportivii și tineretul romîn și cei de peste hotare și în felul acesta, a adus un apor în nobila luptă pentru apărarea păcii.

RADU VOIA

Capitanii echipelor participante la ultima ediție a Balcaniadei de atletism care a avut loc la Atena

Balcaniadele — prețios mijloc de cunoaștere și împrietenire

Ziarul nostru propune noi competiții interbalcanice

Cu 776 de ani înainte erei noastre, din Olimp s-a aprins flacăra întrecerilor atletice, simbol al păcii și prieteniei, întrerupînd firul nesfîrșitelor războaie dintre cetățile vechii Elade. Peste secole, ideea olimpică a fost reluată și, într-o formă evoluată, pusă la temelie Jocurilor Olimpice moderne.

Tot din Olimp a pornit și ideea primelor întreceri sportive balcanice. În 1928, cu ocazia Jocurilor Olimpice de la Amsterdam, delegația elenă a propus reprezentanților celorlalte țări balcanice instituirea unei competiții atletice care să reunească pe cei mai buni sportivi din acest agitat colț al Europei. Și astfel, în 1930, pe același stadion „Averof” pe care cu 34 de ani înainte fusese reluat firul întrecerilor olimpice, s-a desfășurat prima Balcaniadă de atletism. Intre timp însă, fotbalul a fost acela care și-a înscris primul numele pe lista Balcaniadelor: la propunerea federației iugoslave, în mai 1929 delegații țărilor balcanice au stabilit la București înființarea și disputarea în același an a turneului balcanic de fotbal. Primul joc: Romînia — Iugoslavia, 2—1 la 6 octombrie la București, a deschis seria pasionantelor întreceri a căror primă ediție a dat cîștig de cauză reprezentativei țării noastre.

Și de atunci, aceste două sporturi,

la care s-a mai adăogat pe drum ciclismul, au devenit tradiționale, intrînd în stima publicului și cucerind o largă popularitate. Cel de al doilea război mondial a întrerupt vremelnic seria Balcaniadelor. Acestea au fost reluate din 1946, la mai multe sporturi (fotbal, atletism, volei, baschet, tir, natație, gimnastică, lupte, schi), dar cu o participare mai redusă. Perioada postbelică n-a favorizat reînvierea tradiției sportive balcanice. Frământările politice, situația economică, schimbările structurale cu caracter social intervenite după război, și mai mult decît acestea, atitudinea cercurilor imperialiste vădit ostile apariției noilor state socialiste și înțelegerii, coexistenței și colaborării internaționale, au împiedicat și dezvoltarea relațiilor sportive dintre țările balcanice. Din aceste motive Jocurile reluate în 1946 s-au menținut doar la nivelul unor simple încercări de reînviere a spiritului balcanic.

În ciuda propagandei și a încercărilor de a semăna discordie și de a reda Balcanilor faima de „butoi de pulbere”, sportivii din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Romînia și Turcia s-au reunit în 1956 la Belgrad în cea de a XV-a ediție a Jocurilor de atletism, iar anul acesta la Atena. În ultimii doi ani, în timp ce a-

tleții reînnoau firul întrecerilor balcanice, contactele bilaterale ale sportivilor din diferite discipline s-au extins nelncetat.

Astfel, fotbalisții, voleibaliștii, baschetbaliștii, boxerii și luptătorii romîni, au evoluat în Grecia, Iugoslavia, Turcia și Bulgaria, iar sportivii greci și turci s-au întrecut la Sofia, București, Timișoara, Belgrad etc. Aceste întâlniri și multe altele, precum și consultările dintre conducătorii federațiilor din țările balcanice, au creat premisele lărgirii sferii Balcaniadelor. Federațiile de lupte și mai tîrziu ale celor de baschet au inclus în calendarele lor internaționale competiții balcanice chiar pentru anul 1958.

Perspective largi sînt deschise și celorlalte sporturi. Fotbaliștii sînt și ei pe punctul de a relua interesantele lor dispute. Propunerea forului de la Atena este supusă federațiilor de specialitate. Discutînd cu numeroși specialiști din țara noastră și din celelalte țări balcanice, am ajuns la concluzia că există posibilități de o parte pentru reluarea Balcaniadelor de volei, tir, natație, șah și ciclism, iar pe de alta instituirea unor competiții la box, gimnastică, motociclism și călărie. Ne-am oprit la aceste sporturi pe considerentul că ele se bucură de o mare popularitate

și, de un nivel tehnic ridicat în toate țările balcanice. Sîntem convinși că asemenea competiții, în afară de faptul că ar rivaliza cu majoritatea competițiilor internaționale, ar contribui la apropierea popoarelor balcanice, la întărirea prieteniei și înțelegerii reciproce.

Și cit de mult ar servi aceste idei, de pildă un Turciclist sau motociclist al Balcanilor, care ar difuza spiritul balcanic dincolo de granițele unui stadion, străbătînd toate țările din acest colț al Europei. De aceea, ziarul nostru propune forurilor de specialitate să studieze posibilitățile de organizare ale unor astfel de competiții cu mulți sorți de reușită.

De asemenea, propunem crearea unor competiții rezervate exclusiv loturilor de tineret (19—23 ani) și celor de juniori (pînă la 19 ani). Credem că o Cupă a Capitalelor la tineret și Turnee Balcanice la ju-

niori ar sprijini eforturile care se fac în fiecare țară pentru ridicarea și formarea cadrelor tinere.

Toate acestea ar însemna o contribuție a activității sportive la cauza statornicirii păcii și prieteniei în Balcani și ar sluji eforturilor care se fac pentru realizarea unei colaborări sincere bazată pe încredere și respect reciproc. Sportivii romîni — conștienți de contribuția pe care o pot aduce la întărirea spiritului balcanic — sînt însuflețiți în activitatea lor de ideii izvorite din scri-soarea tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, adresată primilor miniștri ai țărilor balcanice, idei care oglîdesc politica externă de colaborare și coexistență pașnică a guvernului țării noastre și care contribuie la întărirea păcii în lumea întreagă.

Ce se mai întâmplă prin fotbalul nostru?...

Nu-i lipsit de interes, chiar în mijlocul iernii, să facem un scurt popas în domeniul administrativ-organizatoric al fotbalului nostru. De altfel, această perioadă este folositoare pentru a se pune la punct o serie de măsuri care privesc activitatea competițională și internațională a fotbalului nostru din primăvara anului viitor.

Și au fost luate câteva măsuri foarte interesante care se cuvin cunoscut de iubitorii acestui sport.

COMPETIȚIILE PE PRIMUL PLAN

În primul rând să ne oprim la activitatea competițională.

Forurile de specialitate au dat formă definitivă programului competi-

țional din primăvară. Desigur, nu-i vorba de alcătuirea programului propriu-zis; acesta este alcătuit de mult; jocurile și ordinea lor vor fi aceleași din turul campionatului, cu singura deosebire că echipele care în tur au jucat acasă, în retur se vor deplasa. Ceea ce s-a stabilit acum este programul pe date, adică au fost fixate datele de disputare ale etapelor turului categoriilor A, B și C, precum și datele turului final al Cupei R.P.R. Sezonul oficial va începe la 13 martie cu jocul restanță Energia Tg. Mureș — C.C.A. și se va încheia la 6 iulie cu ultimele etape în categoria B și C.

Programul se prezintă astfel:

DATELE	CAT. A	CAT. B	CAT. C	CUPA R.P.R.
16 martie	etapa I	—	—	—
23 martie	etapa II	—	—	—
30 martie	etapa III	etapa I	—	—
6 aprilie	—	—	—	16-1mi
13 aprilie	etapa IV	etapa II	etapa I	—
20 aprilie	etapa V	etapa III	etapa II	—
27 aprilie	—	—	—	8-1mi
4 mai	etapa VI	etapa IV	etapa III	—
11 mai	etapa VII	etapa V	etapa IV	—
18 mai	etapa VIII	etapa VI	etapa V	—
25 mai	—	etapa VII	etapa VI	4-1mi
1 iunie	—	etapa VIII	etapa VII	—
8 iunie	etapa IX	etapa IX	etapa IX	—
15 iunie	etapa X	etapa X	etapa X	—
22 iunie	etapa XI	etapa XI	etapa XI	—
29 iunie	—	etapa XII	etapa XII	semifinale
6 iulie	—	etapa XIII	etapa XIII	finala

O singură dată (aceea de 1 iunie) este reținută pentru un joc internațional în rest, toate datele sînt rezervate competițiilor care — în acest fel — au asigurată regularitatea de care au fost lipsite în trecut.

BAREMURI FIXE PENTRU ARBITRI

Iată că se realizează o veche doleanță a arbitrilor: baremurile fixe vor intra în vigoare începînd cu returul campionatului. Este o măsură foarte bună, care pune capăt situației destul de neplăcută de pînă acum. Arbitrii nu mai sînt lăsați la bunul plac al aprecierilor colectivelor, pe de o parte; iar pe de alta se curmă practica unor arbitri care obișnuiau să „încearcă nota” deplasării lor în orașele în care erau delegați să conducă. Prin baremuri fixe, se normalizează raporturile din acest punct de vedere, dintre colective și arbitri; fiecare din părți cunoaște drepturile financiare ale arbitrilor. Ca măsura să fie și mai bună, ar trebui realizat încă un lucru: baremurile arbitrilor să fie achitate în viitor prin federație și nu direct de către echipe. Și așa însă, arbitrii — odată doleanța lor satisfăcută — sînt datori să răspundă cu arbitraje mult îmbunătățite.

O INVITAȚIE DIN ITALIA

Zilele trecute s-a primit o invitație, foarte interesantă, din Italia. Forul nostru de specialitate a fost solicitat să trimită formația de tineret-juniori a unui club românesc la tradiționalul

turneu internațional organizat în fiecare an în localitatea Viareggio, sub titulatură de „Cupa Carnivalului”. La ediția din 1958 vor participa echipele italiene Fiorentina, Sampdoria, F. C. Milan și A. S. Roma, precum și Racing Paris, Partizan Belgrad și o echipă din Olanda sau din R. F. Germania. A oala urmează să fie o formație românească, dacă invitația va fi acceptată. Turneul va începe la 10 februarie și se va încheia la 17 februarie. Au drept de participare tinerii fotbaliști născuți între 1 ianuarie 1937 și 31 decembrie 1941, deci jucători între 17 și 20 de ani, cu alte cuvinte și juniori și foști juniori sau tineret.

După părerea noastră, invitația vine la timp util și socotim că ar trebui acceptată. În această perioadă la noi se vor desfășura pregătirile în vederea Turneului F.I.F.A. și participarea la întrecerea de la Viareggio ar fi foarte folositoare acestor pregătiri, chiar dacă juniorii noștri ar urma să înfrunte echipe de tineret. Nu rezultă, ci pregătirea contează în primul rînd. Marea majoritate a juniorilor noștri selecționabili pentru Turneul F.I.F.A. sînt la Progresul C.P.S.C., astfel că ar putea fi îndeplinită și condiția ca la Viareggio să participe o echipă de club.

În orice caz, invitația primă este dovada aprecierii valorii juniorilor noștri care s-au afirmat cu prilejul Turneelor F.I.F.A.

A luat ființă primul club sportiv din țara noastră

În sala de festivități din șos. Ștefan cel Mare nr. 43 a avut loc vineri după-amiază, în prezența a numeroși sportivi și activiști sportivi, conferința de constituire a clubului sportiv Dinamo București. Semnalînd acest eveniment, menționăm totodată că acesta este primul club sportiv care ia ființă în urma reorganizării mișcării sportive din țara noastră.

● Premiile speciale în obiecte acordate gratuit participanților la concursul Pronosport nr. 51 din 22 decembrie, au revenit posesorilor cupoanelor cu numerele următoare:

Numărul 1.453.126 un automobil „Skoda” obținut de participantul SEMIONESCU PAUL din București str. Gabroveni nr. 6.

Numerele 1.163.434 — 1.755.399 și 964.332 cite o motocicletă „Panonia”;

Numerele 1.171.586 — 1.487.478 și 1.563.709 cite un dormitor complet;

Numerele 542.260 — 709.288 — 878.046 — 883.025 — 1.174.341 — 1.789.446 — 1.220.080 — 1.915.124 — 415.056 și 125.642 cite o mașină aragaz cu 3 ochiuri și Lutetia;

Numerele 77.383 și 424.997 cite un televizor;

Numerele 44.803 — 1.300.359 — 2.350.507 și 472.682 — cite o mașină de spălat rufe;

Numerele 1.707.025 — 714.497 — 1.519.591 — 849.893 — 2.744.775 — 1.463.779 — 350.124 — 1.520.339 — 1.102.381 — 1.002.276;

1.000.538 — 1.023.180 — 1.091.873 — 1.265.162 — 1.116.178 — 1.908.803 — 1.199.399;

124.991 — 1.741.129 și 479.358 cite un ceas de mîna;

Numerele 1.525.863 — 870.157 — 1.172.311 — 1.507.942 — 1.263.947 — 1.894.606;

122.312 — 1.970.866 — 786.336 — 519.810 — 1.620.819 — 1.702.405 — 2.378.327 — 1.246.742 — 569.574 — 533.779 — 1.487.590 — 1.737.053

Pronosport

— 308.560 și 1.974.466 cite un aparat de radio „Lux”;

Numerele 1.507.183 — 26.119 — 314.217 — 1.559.303 — 1.069.366 — 917.551 — 1.513.516

1.717.513 — 563.311 și 794.788 cite o bicicletă.

Toate cupoanele cu terminația 150 cite un volum „Fotbalul nostru”.

● Participanții din provinciile posesori ai cupoanelor premiate — cu numerele publicate mai sus — vor comunica imediat prin scrisoare recomandată expres pe adresa I.S. Pronosport cîștuta poștală 102 București, următoarele date: numărul cuponului, numărul buletinului, al chitanței, al regiunii și al agenției unde a concurat precum și premiul obținut. Aceleași date vor fi comunicate imediat, personal, de către participanții din Capitală numai la Agenția Centrală Pronosport din Calea Victoriei nr. 9.

● Plata premiilor de la concursul Pronosport nr. 51 (etapa din 22 decembrie) continuă în Capitală astăzi după

A doua întîlnire dintre reprezentativele de gimnastică ale orașelor Cluj și Chișinău

Astăzi vor începe la Cluj, în sala Armatei, întrecerile din cadrul întîlnirii revanșă de gimnastică dintre reprezentativele orașelor Cluj și Chișinău. După cum se știe, la 16 iunie a avut loc în capitala R.S.S. Moldovenești prima întîlnire dintre aceste două formații, desfășurată pe Stadionul Republican și la care au asistat 5.000 de spectatori. Atunci, la băieți victoria a revenit gimnastilor sovietici (278,65—272,90) care au prezentat o formație valoroasă, în frunte cu maestrul sportului Dimitrie Titov, Nikolai Toporov și Viktor Kolcin. De altfel aceștia trei au cucerit primul loc la patru din cele cinci aparate la care s-au desfășurat întrecerile. Din echipa Clujului singur Iosif Focht a reușit să-i treacă pe sportivii din Chișinău, clasîndu-se pe primul loc la paralele.

Foarte dirză și interesantă ca evoluție a punctajului a fost întrecerea gimnastelor din cele două reprezentative. După exercițiile la birnă și sol, conduceau sportivele din echipa Clujului care au avut în Elena Babici, Viorica Palatzkos și Elena Teodorescu — elemente de bază, bine pregătite. La paralele însă, gimnastele din Chișinău, net superioare, reușesc să refacă han-dicapul, și iau conducerea în clasament pe care o mențin (cu o diferență de doar două sutimi) pînă la sfîrșitul concursului. Pe noi ne-a impresionat în mod deosebit tinerețea echipei feminine a Chișinăului, alcătuită în majoritate, din eleve și studente în frunte cu maestra sportului Zoia Bulkin, cu Margarita Mardanova și cu Paulina Lebel. Echipa de atunci a Clujului, lipsită de omogenitate, are posibilitatea acum să-și ia revanșa, în urma intenselor pregătiri pe care le-a făcut.

Întîlnirea de gimnastică de astăzi și mîine de la Cluj prezintă un mare interes și sîntem convinși că ea va satisface exigențele tuturor spectatorilor, care vor avea prilejul să admire la Titov, Toporov, Kolcin și Bulkina o execuție de înaltă valoare.

Întîlnirea de gimnastică de la Chișinău, cu reprezentativa Clujului, s-a desfășurat pe Stadionul Republican în prezența unui mare număr de spectatori.

CONCURS DE ORIENTARE TURISTICĂ LA REȘIȚA

Comitetul studical al Spitalului unificat din Reșița a organizat de curînd un concurs de orientare turistică de gr. III la care au luat parte în afară de echipele sindicatelor învățămînt și sanitar din localitate, și sportivi din Arad, Timișoara etc. Concursul a avut loc pe traseul Reșița — Ponor — Labalea — Rapel — Proias — Sociovaș — Comarnic — Poiana Betei — Crivaia și s-a desfășurat în trei etape, două de zi și una de noapte. Întrecerea a fost câștigată de echipa I.M.F. 1 Timișoara urmată de Sindicatul Învățămînt Reșița, Volința Arad, Sindicatul sanitar Reșița, Energia 1 Reșița etc.

Gheorghe Dobrescu, corespondent

O NOUA PREMIERĂ A ALPINIȘTILOR DIN SIBIU

Alpiniștii colectivului Progresul Sibiu s-au reîntors din stațiunea Acu Roșu, unde au lucrat la escaladarea citorva trasee alpine în premieră.

Pe valea Bicăjeșului o echipă compusă din Gündisch Richard cap de coardă, Guist Wilhelm și Binder Tomas secunzi, au efectuat un traseu de gr. IV dificultate. Traseul are o lungime de 250 metri cu porțiuni de coardă dublă, transversări și alte dificultăți.

O altă echipă alcătuită din Șerban Severin cap de coardă și Adolf Metzler secund, au început un traseu de gr. V B dificultate. Echipa a efectuat cea mai mare parte din traseu rămînd ca în 1958 să parcurgă ultimii 55 metri.

CONCURS ȘCOLAR DE GIMNASTICĂ ÎN CAPITALĂ

Sala de sport a școlii medii Nr. 12 Spiru Haret va găzdui mîine dimineața, începînd de la orele 9, un concurs de gimnastică (băieți și fete) organizat de Secțiunea de Învățămînt a Capitalei. Concursul care este închinat celei de a X-a aniversări a proclamării Republicii are drept scop verificarea stadiului de pregătire al elevilor și elevelor în vederea campionatului republican școlar. La acest concurs, rezervat numai școlilor medii, fiecare școală va fi reprezentată prin cei mai buni gimnaști (cite unul de fiecare categorie de vîrstă) în ordinea performanțelor obținute.

amiază începînd de la ora 17 la agențiile proprii Pronosport din raioanele în care și-au depus premiile buletinelor.

● Și acum, după ce ați verificat cu atenție și, emoții dacă ați obținut unul (sau mai multe) din premiile speciale în obiecte, noi vă reamintim că nu trebuie să asentați nici de la concursul Pronosport nr. 52 din 29 decembrie care se încheie în Capitală mîine duminică la ora 12. Tuturor, SUCCES!

● Programul concursului Pronosport nr. 1, etapa din 5 ianuarie 1958:

I. Alessandria — Juventus (camp. italian).

II. Internazionale — Napoli (camp. italian).

III. Spal — Milan (camp. italian).

IV. Bologna — Padova (camp. italian).

V. Sampdoria — Roma (camp. italian).

VI. Udinese — Lanerossi (camp. italian).

VII. Lille — Reims (camp. francez).

VIII. Sochaux — Racing Paris (camp. francez).

IX. Sedan — Nice (camp. francez).

X. Toulouse — Lens (camp. francez).

XI. Angers — Lyon (camp. francez).

XII. Beziers — Valenciennes (camp. francez).

MECIURI DE REZERVA

A. Nîmes — Marseille (camp. francez).

B. Monaco — Ales (camp. francez).

Mîine

COMPETIȚII, CONCURSURI ÎN CAPITALĂ

Azi

NATAȚIE. — Bazinul Floreasca, ora 19.30: concurs în cîntea zilei de 30 Decembrie rezervat juniorilor categoria a II-a și copiilor.

BASCHEȚ. — Sala Dinamo ora 17: Progresul F.B. — Știința ICF (feminin), ora 20: Progresul M.C. — Dinamo Buc. (masculin). Ambele meciuri în cadrul campionatelor R.P.R.

— Sala Dinamo de la ora 9 și 15.30, jocuri în cadrul „Cupei 30 Decembrie” pentru echipe școlarești.

ȘAH. — Amfiteatrul Institutului Petro și Gaze ora 9: runda a 17-a a campionatului R.P.R.

ÎN ȚARA

Mîine

BASCHEȚ. — Ultima etapă a turului campionatelor republicane. Masculin: Orașul Stalin: Progresul—Voința Iași; Tg. Mureș: Dinamo — Știința Timișoara; Cluj: Știința — C.C.A. Feminin: Oradea: Progresul — Flamura roșie Oradea; Tg. Mureș: Flamura roșie — Știința Cluj.

Ultima etapă a turului campionatului de baschet se anunță interesantă

Joi, la fete: Energia Buc. — Progresul M. I. C. : 59-36!

Două dintre frunzele clasamentului feminin, Energia Buc. și Progresul M.I.C. s-au întîlnit joi după amiază în sala Dinamo în cadrul unui meci restant și nimeni nu se aștepta la disproporția de forțe demonstrată pe teren. Partida a revenit la un scor categoric echipei Energia: 59—36 (34—16). Această mare diferență credem că-și are o dublă explicație. În primul rînd buna dispoziție de joc, verva deosebită a camioanelor. Mai ales în primele 20 de minute ne-au surprins plăcut acțiunile lor variate în atac unde Hilde Erdög, Maria Voicu și Viorica Antonescu au fost bine inspirate și au avut multă adresă, aportul substanțial al Laviniei Vasiliu și îndeosebi al Luciei Rusu. Altfel în apărare cit și în atac, baschetbalistele Energiei au fost promte sub ambele panouri culegînd majoritatea mingilor. Este regretabil că după pauză, ele s-au pierdut în unele momente în urma prăsigului efectuat de adversare, jucînd mai dezorganizat, fapt care nu le-a permis să aducă scorul la proporții și mai mari. Această situație a fost mult facilitată de comportarea Progresului M.I.C. a cărei echipiere deși s-au agitat pe teren n-au constituit nici un moment pericol pentru învingătoare, jucînd fără orizont, ineficace, într-un cuvînt fiind de nerecunoscut. Doar Adriana Florescu a corespuns oarecum.

Tranzarea supremației în prima parte a campionatului feminin se va face cu ocazia etapei de simbătă și duminică. Simbătă este programată întîlnirea dintre Energia Buc. (trecută de joi pe locul 1, la egalitate de puncte dar cu un coșaveraj mai bun) și Locomotiva B.M. București — a doua clasată. Două alte partide și anume Progresul M.I.C. — Voința Or. Stalin

O spectaculoasă luptă pentru balon între componentele echipelor Locomotiva București și Progresul M.I.C. București FOTO: I. MIHAICA

SPORTUL POPULAR

Lucrările celei de a doua sesiuni a Marii Adunări Naționale

Ieri dimineață s-au deschis lucrările celei de a doua sesiuni a Marii Adunări Naționale a R. P. Romine.

Pe banca guvernamentală au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Moghioros, Dumitru Celu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Janos Fazekas, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Bîrlădeanu și Gherasim Popa.

Pe banca Prezidiului Marii Adunări Naționale au luat loc tovarășii dr. Petru Groza, Anton Molsescu, Avram Bunaciu și membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale.

La intrarea în sala de ședințe, conducătorii partidului și statului nostru au fost întâmpinați cu puternice aplauze.

În loja rezervată corpului diplomatic au luat loc șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București. În loji se găsesc numeroși invitați: conducători ai instituțiilor centrale, oameni de știință și cultură, fruntași în muncă din întreprinderile și instituțiile Capitalei, ziaristi români și străini.

Tovarășul Constantin Pirvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, a deschis lucrările sesiunii.

Președintele Marii Adunări Naționale a adus un cuvânt omagial memoriei deputatului Grigore Protopescu, fiu credincios al clasei noastre muncitoare, membru supleant al biroului politic și secretar al C.C. al P.M.R. și deputatul Vasile Anghel, tractorist, șef de brigadă la G.A.S. Măstireș, raionul Oltenița, regiunea București, care au încetat din viață în intervalul dintre cele două sesiuni.

Întreaga asistență a păstrat un moment de reculegere în memoria celor doi deputați decedați.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Bugetul de Stat pe anul 1958.

2. Răspunsul Marii Adunări Naționale cu privire la chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 6 noiembrie 1957 și la Manifestul Păcii.

3. Răspunsul Marii Adunări Naționale cu privire la Declarația comună a Prezidiurilor reprezentanțelor populare supreme ale Republicii Populare Polone, Republicii Democratice Germane și Republicii Cehoslovace.

4. Legea pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni.

5. Legea pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni.

6. Alegerea Tribunalului suprem al R.P.R.

7. Numirea procurorului general al R.P.R.

8. Alegerea unui vicepreședinte al Marii Adunări Naționale.

Marea Adunare Națională a ales apoi prin vot secret pe secretarii sesiunii.

La cererea ministrului Justiției, Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate urgența la proiectul de lege pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni, Comisia juridică a Marii Adunări Naționale urmînd să se întrunească pentru a lua în studiu proiectul de lege.

Dim însărțarea Consiliului de Miniștri, ministrul Finanțelor, Aurel Vijoli, a prezentat apoi Marii Adunări Naționale raportul asupra proiectului Bugetului de stat al R. P. Romine pe anul 1958.

Deputatul Emil Popa, președintele Comisiei economico-financiare, a prezentat apoi raportul comisiei la Bugetul de Stat al R. P. Romine pe anul 1958.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

Miine la Bologna

C.C.A. este gata să înfrunte — pentru a treia oară — echipa Borussia Dortmund

● Intîlnirea va fi condusă de ceeași formație ca la București. ● Jucătorii Bolognei pronosticează victoria C.C.A.-ului. ● Invitații de la

trei arbitri italieni. ● C.C.A. în a-zeceași formație ca la București. ● Jucătorii Bolognei pronosticează victoria C.C.A.-ului. ● Invitații de la

În mod obișnuit, sfîrșitul unui an găsește pe iubitorii de fotbal avînd cu totul alte preocupări decît cele la care îi indeamnă marea lor pasiune sportivă. Cum s-ar spune, iau și ei vacanță odată cu fotbalistii.

De un an însă, în această perioadă se mai întîmplă cite un eveniment fotbalistic și încă internațional care să le absoarbă atenția. De vină este... Cupa Campionilor Europeni, care nu vrea să știe că e iarnă sau vacanță, că la noi e „sezon mort”, că jucătorii și-au pus echipamentul la naftalină, iar stadioanele și-au închis porțile.

La 30 decembrie 1956, Dinamo a jucat la București cu T.D.N.A. Sofia. Vă amintiți: pe zăpadă și ger.

La 29 decembrie 1957, o altă echipă rominească joacă în cadrul Cupei Campionilor Europeni. C.C.A. Intîlnește miine la Bologna, în Italia, pentru a treia oară pe Borussia Dortmund. Și dacă va câștiga acest meci — îndeplinind dorința noastră a tuturor — vom mai avea ocazia să asistăm și să urmărim alte două partide, de data aceasta cu F. C. Milan, pînă la 28 februarie.

Atenția iubitorilor de fotbal este îndreptată spre jocul de la Bologna. Pe bună dreptate. Nu există unul care să nu dorească din toată inima succesul echipei noastre campioane, indiferent de simpatia pentru un colectiv sau altul, indiferent de lupta și rivalitatea din campionatul țării. În această privință semnificativă este următoarea telegramă trimisă ieri echipei C.C.A. la Bologna:

„Sportivii asociației Locomotiva, precum și toți ceferiștii, petetiștii și salariații din transporturi sînt convinși că veți apăra cu mult patriotism prestigiul fotbalului românesc stop vă urăm mult succes”.

Consiliul central al asociației Locomotiva. Președinte: I. STOIAN.

La urările locomotiviștilor li se alătură, exprimate în telegrame sau nu, cele ale sutelor de mii de iubitori de sport din țara noastră, care vor să vadă pe C.C.A. calificată în sferturile de finală ale Cupei Campionilor Europeni. Și campionii țării noastre au șanse, deși înfruntă o echipă care urmărește același scop și care va lupta cu aceeași dirzenie ca și ei. Sperăm însă, că fotbalistii echipei C.C.A. vor reedita partida de la București. Numai atît. Și succesul va fi de partea lor.

Acum, să vă împărtășim cîteva noutăți de la Bologna, primite ieri telefonic.

● Jucătorii romini se bucură de o primire și o atenție deosebită din partea gheozivilor. Presa locală a

publicat ample reportaje ilustrate despre echipa C.C.A.

● Miercuri, joi și vineri dimineață C.C.A. a făcut antrenamente pe stadionul pe care se va disputa partida cu Borussia. Miercuri și joi mi-

ION ALEXANDRESCU

centrul înaintaș al echipei C.C.A., de la care așteptăm confirmarea formei ascendente manifestată în al doilea joc cu Borussia

litarii au făcut antrenament în același timp cu jucătorii clubului Bologna. Aceștia, în convorbirile cu jucătorii romini, și-au exprimat convingerea că C.C.A. va câștiga duminică.

● Toți jucătorii romini sînt în bună dispoziție de joc și încrezători în forțele lor.

● Duminică, C.C.A. va alinia formația cu care a învins la București: Voinescu — Zavoda II, Apolzan, Dragomirescu — Onisie, Jenei — Căcoveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda I, Tătaru.

● Meciul va fi arbitrat de trei italieni, ale căror nume nu au fost comunicate încă.

● Jocul va începe la ora 14.30, ora Italiei (15.30 ora României). El va fi transmis de posturile rominești de radio.

● Echipa Borussia a sosit vineri seară la Bologna. Vestgermanii nu și-au anunțat încă formația.

● C.C.A. a primit o invitație de a juca la Roma sau Napoli, după jocul de duminică.

● Dacă C.C.A. va câștiga duminică, după meci conducerea va lua contact cu clubul F.C. Milan pentru a cădea de acord asupra disputării primului joc la Milan, la începutul lunii ianuarie.

In finala campionatului de șah

SE SIMTE APROPIEREA FINIȘULUI...

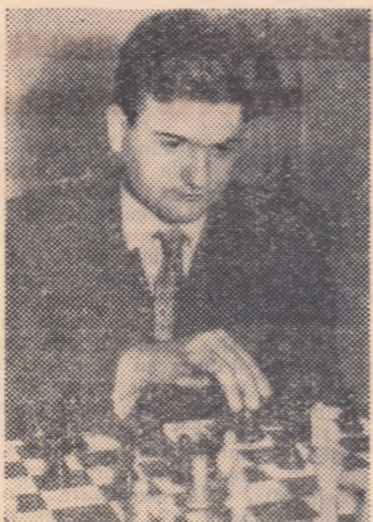
O singură remiză după 5 ore de joc în runda a 16-a! Aceasta înseamnă că participanții la finală sînt a-propierea finișului și încearcă de pe acum „pe ultimii metri” să se detașeze, să-și asigure o poziție cât mai bună în clasament.

Dar mai bine să vă dăm amănunte asupra celor mai importante partide ale rundei.

Vînd probabil să se revanșeze pentru jocul pasiv de miercuri cînd a remizat cu albele la Stanciu, Ciociltea a forțat în partida cu Negrea. Aceasta a permis tînarului său adversar să acumuleze un simțitor avantaj pozițional transformat curînd într-unul material (un pion în plus trecut pe orizontală a 6-a). În poziție grea fostul nostru campion n-a găsit cele mai bune continuări și a nimerit sub o legătură fatală care l-a dus inevitabil și forțat la pierdere. Gică Alexandrescu deși obținuse din deschidere o poziție mai bună la Iuliu Szabo, n-a mai găsit o linie corectă de joc și comișind cîteva greșeli a ajuns într-o situație precară. Criza de timp a fost cea care și-a spus cuvîntul și, cînd mai avea de efectuat 14 mutări, ceasul de control a indicat trecerea celor 2 ore și jumătate regulamentare de gîndire. Iar arbitrii au consemnat înfrîngerea lui Alexandrescu.

Un deznodămînt asemănător l-a avut intîlnirea Stanciu—Troianescu. Cu singura deosebire că în timp ce Alexandrescu căuta mutarea salvatoare într-o poziție foarte grea, Stanciu doctorea cel puțin egalitatea în fața doctorului Troianescu. Dar, o regretabilă neglijență în drămuirea timpului de gîndire (atît de prețios pentru șahiști) l-a dus și pe Stanciu la pierdere.

Talentul Teodor Ghișescu continuă turul de forță în urmărirea fruntașului clasamentului. Joi el l-a învins numai în 27 de mutări pe Rădulescu care n-a reușit să opună rezistență serioasă jocului combinativ și eficace al lui Ghișescu. În revenire de formă Mititelu a înregistrat a doua victorie întrecîndu-l de o manieră categorică pe Drimer. Complicată și interesantă a fost partida Soos—Radovici. Ploesteanul a avut permanent inițiativa, a ratat o posibilitate de câștig forțat, dar în cele

AL. GUNSBERGER

din urmă superioritatea de poziție și piesa în plus și-au spus cuvîntul și Soos s-a recunoscut învins. Pavlov și Nacht au făcut în 19 mutări o clasică „remiză de salon”. Aceasta este a 11-a egalitate obținută de cei doi concurenți.

Günsberger a jucat foarte bine partida cu Pușcașu, și-a întărit neconținut presiunea asupra poziției negrului, a câștigat un pion, apoi încă unul, dar puțin înainte de intrerupere a permis adversarului său să capete unele contrașanse. Rămîne de văzut dacă ele sînt suficiente pentru obținerea remizei. Analiza sumară a poziției de pe tabla de demonstrație ne face impresia că, în mod normal, Günsberger trebuie să câștige. S-au întrerupt de asemenea partidele Bălănel—Costea și Crețulescu—Seimeanu, prima într-o poziție foarte complicată, cea de-a doua în avantaj pentru alb. Din cauza bolii, Reicher a cerut să i se amine partida cu Bozdoghină, cerere pe care arbitrii au aprobat-o.

Înainte de disputării partidelor întrerupte, continuă să conducă în clasament Günsberger cu 10½ (1), urmat de Ciociltea 10, Alexandrescu și Troianescu 9½, Drimer (1), Ghișescu (1), Pavlov, Szabo 8½, Soos 8 p.

Echipa de hochei pe gheață a C. C. A. a jucat la Gheorghieni

GHEORGHIEI, 26 (prin telefon)

— În localitate se află de cîteva zile echipa de hochei pe gheață a Casei Centrale a Armatei, care a susținut trei jocuri cu formația divizionară A Progresul Gheorghieni. Evoluția hocheiștilor bucureșteni a sfîrșit un viu interes printre spectatorii din Gheorghieni care au urmărit în mare număr cele trei partide susținute de C.C.A. Rezultatele acestor jocuri sînt următoarele: C.C.A. — Progresul Gheorghieni 5—0 (în prima partidă), 7—4 (în cea de a doua) și 9—2 (în ultimul joc).

Formația bucureștenilor s-a prezentat bine pregătită avînd în Csaka I un nou și valoros centru atacant, iar în Tomor un fundaș de certă valoare. De asemenea, o formă bună a arătat și portarul Pușcaș. De aci este probabil ca bucureștenii să meargă la Miercurea Ciuc, unde vor participa la jocurile dotate cu „Cupa 30 Decembrie”.

DEPESTEHOTARE

FOTBAL

● Jucînd sub denumirea de reprezentativă orașului Sofia, selecționata de fotbal a Bulgariei a intîlnit joi seara, în noaptea, la Bruxelles, echipa belgiană F.C. Anderlecht. Fotbalistii bulgari au obținut victoria cu 2—1 (1—0).

● Selecționata secundă a Bulgariei, care vizitează în prezent Indonezia, a jucat la 25 decembrie în orașul Makassar, în compania echipei locale. Sportivii bulgari au obținut victoria cu 3—1. La sfîrșitul acestei luni ei se vor deplasa la Djakarta unde va avea loc un turneu internațional la care participă în afara selecționatelor secundă a Bulgariei, reprezentativa Indoneziei, precum și echipele Wacker-Viena și P.S.S.A. (Djakarta).

● În presa sovietică a fost publicată recent lista celor mai buni fotbalisti sovietici ai sezonului 1957. Întocmită de secția de fotbal a U.R.S.S. Iată care sînt acești fotbalisti (pe posturile respective): portar: Iasin (Dinamo Moscova), fundași: Ogonikov (Spartak Moscova), Kearsav și Kuznetov (Dinamo Moscova), mijlocași: Volnov (Dinamo Kiev) și Netto (Spartak Moscova), înaintași: Ta-

tușin (Spartak Moscova), Ivanov și Sirețov (Torpedo Moscova), Fedosov (Dinamo Moscova) și Ilin (Spartak Moscova).

HOCHEI

● La 25 decembrie și-a început turneul în Uniunea Sovietică, cunoscuta echipă profesionistă de hochei pe gheață Hamingay Racers din Londra. În primul joc desfășurat pe patinoarul Lenin, din Moscova, echipa engleză a intîlnit reprezentativa capitală sovietică. Hocheiștii sovietici, care au practicat un joc rapid, au reușit o categorică victorie cu scorul de 8—3 (2—1, 2—1, 4—1). Cel mai bun jucător moscovit a fost Gurșev, Loktov și Alexandrov. La intîlnire au asistat peste 10.000 de spectatori. Aseară hocheiștii britanici au susținut o a doua partidă tot cu selecționata Moscova. Și de această dată victoria a revenit echipei sovietice cu scorul de 5—1 (3—0, 1—1, 1—0).

● În Cehoslovacia se află în turneu echipa sovietică Dinamo Moscova. În primul joc susținut, Dinamo a întrecut cu 2—1 pe Slava Ceski Budejovice (Agerpres)

RUGBI

● În vederea apropiatului sezon internațional, care începe cu Turneul celor cinci națiuni, selecționerii englezi au ales următorul XV reprezentativ al Angliei: Allison (Coventry), — Young (Oxford), Phillips (Oxford), Davies (Harlequins), Thompson (Headingley), — Horrocks-Taylor (Cambridge), Jeeps (Northampton), — Higgins (Liverpool), Ashcroft (Waterloo), Robbins (Oxford) — Currie (Oxford), Marques (Cambridge) — Hastings (Gloucester), Evans (Sale) și Jacobs (Northampton).

SCHI

● La 26 decembrie a avut loc în localitatea de sporturi de iarnă Oberhoff (din R. D. Germană) un mare concurs internațional de schi — sărituri de la trambulină — la care au participat 60 de sportivi, din U.R.S.S., R.D. Germană, R.F. Germană, Polonia, Cehoslovacia și Austria. Pe primul loc s-a clasat Recknagel (R.D. Germană), urmat de Boldart (R.F. Germană) și Takadze (U.R.S.S.).

BOX

Duilio Loi, campionul supei la cat, cocoș, și-a păstrat titlul învingînd joi la Milano, într-un meci pe distanța de 15 rezarce, pe francezul Felix Chiocca. De remarcat că Loi își apăară cu succes titlul pentru a 7-a oară.

TENIS

● La Melbourne după primele două zile ale intîlnirii finale Australă—S.U.A., australienii și-au asigurat victoria, conștințind cu 3-0. Iată rezultatele tehnice: Anderson—McKay 6-3, 7-5, 3-6, 7-9, 6-3; Cooper—Seixas 3-6, 7-5, 6-1, 1-6, 6-3; Anderson, Rose—McKay, Seixas 6-4, 6-4, 8-6. Indiferent de rezultatele ultimelor două simpluri, Australia rămîne mai departe în posesia Cupei Davis.

La închiderea ecîției

Ann Haydon, Diana Rowe și Johnny Leach la București

Și totuși, campionatele internaționale de tenis de masă ale R.P.R., programate pentru datele de 17—20 ianuarie, vor avea loc. Motivul? Foarte justificat. Ieri s-a primit o adresă din partea federației de specialitate din Anglia, prin care se anunță participarea lui Ann Haydon, Diana Rowe, Leach și bineînțeles Hellen Eliott, care, de altfel, confirmase mai din vreme venirea la București. De asemenea și forul de la Budapesta a anunțat telefonic că va trimite la București pe primii patru jucători și pe primele patru jucătoare maghiare. În asemenea condiții, toți acești sportivi valoroși, împreună cu cei două goslavi și romini, vor asigura întrecerilor un nivel calitativ ridicat.

CONCURSUL CU PREMII AL ZIARULUI NOSTRU

Stii sport?

INTREBAREA Nr. 1
(5 puncte)

Pe ce termen sînt alese acum consiliile colectivelor sportive?

INTREBAREA Nr. 2
(10 puncte)

Ce se întîmplă dacă un schior, la luptă mare cu un alt schior într-o cursă de fond, pierde unul din schiuri și termină cursa într-un singur schi? Ce penalizare primește?

INTREBAREA Nr. 3
(15 puncte)

O fază dramatică la fotbal... Un înaintaș trece ac stoper, înalțează

CUPON DE CONCURS

Nr. 7

SPORTUL POPULAR nr. 3137

singur spre poartă, portarul îi lese înainte, în speranța că mai poate salva situația, atacantul îl driblează și pe el și trimite balonul spre poarta goală. Dar... în ultima fracțiune de secundă... un copil de pe margine intră pe teren și trimite mingea în out... „Go!!!” reclamă echipa în atac... „Nu e gol!!!” spun ceilalți, înconjurîndu-l pe arbitru. Fregste, o astfel de situație nu e cîștig de puțin plăcută. Totuși, în spiritul regulamentului, care a decizia pe care trebuie s-o dea arbitru?

Au crescut sub soarele Republicii

Temeiuri ale mării bucurii SPRE FALA ȚĂRII MELE

În momentul în care vreau să trec pe hirtie câteva din temele bucuriei cu care întinpin și eu sărbătorirea primului deceniu de la instaurarea Republicii noastre scumpe, îmi revin în minte o serie de momente din viața, din drumul pe care l-am parcurs eu în cei 10 ani.

Începutul anului 1948 m-a găsit în echipa RATA din Tg. Mureș iar ceva mai târziu făceam parte din formația bucureșteană de categorie A, Metalchimic. După aproape doi ani, trebuind să-mi satisfac serviciul militar, am fost transferat la Casa Centrală a Armatei.

Din acest moment drumul meu în sport și în viață s-a conturat precis. Bucurindu-mă de sprijinul și condițiile pe care regimul democrat-popular le asigură oricărui tânăr sportiv, de îndrumarea tehnică și educativă a colectivului Casei Centrale a Armatei, am putut pași în același timp pe drumul măiestriei sportive și pe cel al desăvârșirii calităților necesare unui ofițer al armatei noastre populare. Mă gândesc

adesea cât de deosebită este soarta mea — și a altor nenumărați sportivi de frunte din R.P.R. — de cea a sportivilor de valoare din țările capitaliste. Acolo, un tânăr sportiv talentat este împins pe calea sportului profesionist, fiind exploatat ca o marfă oarecare. Eu însă, împreună cu colegii mei de echipă, am trăit bucuriile de nedescris pe care și le oferă victoria sportivă, împreună am câștigat de câteva ori campionatul național și Cupa R.P.R. iar în 1952 am primit titlul de cinste de maestru al sportului. Sportivii de valoare din patria noastră sint apreciați, stimaiți și pe toți îi așteaptă un viitor luminos.

Bucuriile și satisfacțiile au fost nenumărate în tot acest timp și pentru a le descrie pe toate mi-ar trebui o carte cu foarte multe pagini, în care și-ar găsi în primul rând locul nenumăratele întâmplări petrecute în timp ce apăram poarta reprezentativei naționale de fotbal. Aceasta s-a întâmplat de aproape 20 de ori până acum, dar vă încredințez că de fiecare dată am avut emoțiile din momentul debutului, știind cât de mult sint dator Republicii tu-

bite și căutând să-i apăr cu cinste culorile.

În anii Republicii populare, în anii aceștia de înțeleaptă conducere a Partidului, am trăit toate aceste clipe de nebănuite satisfacții. I-am simțit în permanență grija și sprijinul — orele de pregătire sportivă sau profesională, în momentele de supremă încordare din timpul meciurilor ca și atunci când, rănit sau bolnav, am beneficiat de o îngrijire optimă și am putut reveni curând printre colegii de echipă.

Cred că, citind aceste rânduri, oricine îmi va înțelege entuziasmul cu care iau parte la sărbătorirea celei de-a 10-a aniversări a Republicii.

Maior ION VOINESCU
maestru al sportului

O singură explicație

Tirul este un sport anevoios care necesită muncă îndelungată, și multe, multe cheltuieli. Fără îndrumare, fără sprijin material nu poate fi realizată măiestria sportivă. Or, tirul românesc în cei zece ani de republică a cunoscut succese numeroase de răsunet mondial. Nu există decât o singură explicație a acestor victorii: sprijinul de care se bucură mișcarea sportivă în Republica noastră populară.

Cu șapte ani în urmă, într-un concurs de începători, unul dintre cele multe care permanent angrenează marea masă a celor ce muncesc în activitatea sportivă, am luat primul contact cu tirul. Și de atunci, sprijinit de colectivul meu sportiv cu materialele necesare de cea mai bună calitate și cu antrenori pricepuți, mi-am îmbunătățit performanța, ajungând să mă număr printre trăgătorii fruntași.

După câțiva ani, la Melbourne, fiind chemat să reprezint culorile țării care mi-ai înlesnit atingerea măiestriei sportive, am înțeles că este de datorita mea să nu precupețesc nici un efort pentru a răsplăti printr-o victorie ajutorul și încrederea care-mi fuseseră acordate ani de-a rândul. Am luptat cu îndrăzneală, având nemărginită bucurie ca pe poligonul Williamstown, la mijloc de kilometri depărtare de pământul dorit al patriei, să se ridice stindardul țării cu scumpa stemă a Republicii. O mândrie pentru mine și pentru noi toți!

În primul an al celei de-a doua decade de viață a Republicii noastre trebuie să repetăm pe poligonul de la Moscova succesul de la Melbourne. Sperăm că vom aduce și acest nou dar iubitei noastre Republici.

Dr. MARIA POGOREVICI
maestră internațională

ȘTEFAN PETRESCU
campion olimpic

Dacă ar fi să socotesc cât dătează Republicii noastre populare, regimului nostru democrat-popular, mi-ar trebui un spațiu foarte mare, fiindcă așa avea multe de povestit. Ce eram eu prin 1950? Un elev la o școală profesională din Sibiu!

Dacă n-am fi trăit vremurile acestea, poate că niciodată numele lui Negrea n-ar fi ajuns să figureze pe lista campionilor europeni de box. Așa însă, am avut posibilitatea de a practica boxul în bune condițiuni, sub supravegherea unor antrenori pricepuți. Pașii mi-au fost îndreptați spre o rațională practică a sportului pe care l-am îndrăgii încă de mic, fiind ferit de pericolele care-l pîndesc pe profesionistii din Occident. Mă cutremur de câte ori citesc prin ziare despre accidente mortale petrecute pe ringurile din Apus, despre cazul boxerului francez Theo Nollet,

amenințat să orbească. La noi, pe plan sportiv, una din cele mai importante măsuri luate în anii Republicii a fost aceea a interzicerii profesionalismului. Boxerii noștri, printre care mă număr și eu, au astfel posibilitatea să facă sport, nu să transforme lupta lor sportivă într-o întrecere de gladiatori, sîngeroasă, animalică.

Datorită partidului și guvernului, care și-au îndreptat grija către creșterea sportului nostru, a fost posibil să se ajungă la strălucite succese de la Melbourne, care au ridicat pe cele mai înalte trepte boxul nostru, a fost posibil ca, la Praga, eu să devin campion european, iar Dobrescu și Mariușan să ajungă pînă în finală! Mulțumim partidului și guvernului pentru sprijinul ce ni-l acordă și ne angajăm să sporim succesele de pînă acum spre fala scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

GHEORGHE NEGREA
campion european de box

Iubitei noastre Republici, toată recunoștința mea

Cînd apăram culorile țării în îndepărtata Australia, „vocele” calmnoase de la posturile de radio vindute intereselor imperialiste puneau isprăvile sportivilor romîni pe seama înfăptuirilor de altă dată. Cu alte cuvinte, translușii încercau să mă convină că de fapt eu nu aveam 18 ani, că nu începusem activitatea sportivă în zilele republicii noastre, ci — chipurile — îmi făcusem ucenicia sportivă în timpul guvernării burghezo-moșierești... Cîta neobrazare... În afară de faptul că vîrsta nu mi-ar fi permis pe vremea aceea să gust din frumusețea sportului (sînt născut de-abia în 1938), dar însuși sportul pe care-l practic — scrima — era în acel timp un apanaj al „lumii bune”, în care fiii de muncitori — cum sînt eu de exemplu — nu aveau ce căuta.

Ca sportiv și ca om mă consider legată de zilele însoțite în care trăiesc astăzi. În aceste zile preferă cerile sociale, sfărîmînd „zidurile” sporturilor de elită, mi-au deschis larg porțile practicii scrimii, permițîndu-mi o ascensiune grabnică spre înalta măiestrie. Ajutată, sfătuită, îndrumată cu grija părintească am ajuns mai repede decît aș fi crezut în echipa țării, în lotul pentru Melbourne, pe podiumul olimpic. În același timp, am avut posibilitatea să-mi continui instruirea intelectuală. Absolventă de liceu, în acest an am început să urmez cursurile secției de filologie a universității „Bolyai”, beneficiind alături de alți fii de mun-

ciori de bursele acordate de Statul rile Populare.

Pentru toate acestea, pentru viitorul care suride în fața tinereții mele, port o adîncă recunoștință iubitei noastre Republici, urîndu-i la aniversarea primului ei deceniu de existență, neînclătată înflorire și propășire.

OLGA ORBAN
medaliată olimpică

Drumul cel adevărat!

De multă vreme se practică în țara noastră gimnastica masculină și totuși numai de cîțiva ani am început să ne apropiem de granița valorii internaționale. Ca descendent al unei vechi familii de gimnaști cunosc destul de bine unul dintre motivele pentru care am rămas în urma gresului mondial. Este vorba de lipsa de sprijin din trecut pentru dezvoltarea calitativă și cantitativă a gimnasticii. De aceea, am primit o neplăcută moștenire: un număr foarte redus de gimnaști, iar cei cîțiva existenți, lipsiți de practica internațională.

De aproape zece ani trăiesc eforturile care se fac pentru a îndrepta greșelile trecute. Prin concursurile de masă am reușit să mă afirm o dată cu un număr mare de gimnaști. Apoi, în contact cu valoroșii și experimentații antrenori și gimnaști sovietici, am reușit să cunosc noul în gimnastică, realitatea în gimnastică, iar prin muncă neîntreruptă și prin numeroase întreceri internaționale, am reușit să-mi îmbunătățesc și să-mi completez cunoștințele și procedeele tehnice. Destul de repede lucrurile s-au îmbunătățit. Nu am reușit încă să micșorăm substanțial diferența valorică față de străinătate pe care am moștenit-o, dar simplul fapt că la Jocurile sportive internaționale prietenești din acest an am ocupat locul VIII, primul după șapte excepționali gimnaști sovietici și japonezi, iar în recenta întrecere cu gimnaștii iugoslavi am putut să mă clasez pe primul loc individual compus, dovedește că în zilele Republicii mi-am găsit drumul cel adevărat spre progres. Sint convins, față de atenția și sprijinul care mi se acordă, că vom reuși curînd să refacem tot terenul pierdut.

FREDERIC ORENDI
maestru al sportului

ANDREI FOLBERT
căpitanul echipei naționale de baschet

DARUL MEU REPUBLICII

Cînd m-am gîndit să aștern pe hirtie cîteva din gîndurile ce mă stăpînesc acum în preajma mării sărbători a Republicii, am stat mai mult timp în companie, nestîind cu care să încep. De fapt întreaga mea viață conștientă de pînă acum s-a scurs în acești zece ani din urmă, laolaltă cu viața nouă a poporului meu, sub soarele Republicii Populare.

Și dacă astăzi pot spune cu mîndrie că mi-am cîștigat un loc onorabil în societate, că m-am realizat în profesia ce mi-am ales-o și în sportul pe care l-am îndrăgii, aceasta se datorește fără îndoială schimb-

Cu gîndul la tine, scumpa mea Patrie

De multe ori mi s-a întîmplat ca prînzul gîndurile mele să aievească o întrebare, stăruitoare uneori: ce aș fi devenit dacă în țara noastră nu s-ar fi instaurat regimul democrat-popular și dacă nu mult timp după aceea ea nu ar fi devenit o Republică populară?

Nu știu ce aș fi putut deveni, dar pot să spun cu precizie ce am devenit: maestră emerită a sportului, jucătoare în echipa campioanelor mondiale de handbal, profesoară de educație fizică, deci o tînără căreia îi sînt deschise larg porțile vieții, care a cunoscut pînă acum satisfacții de neuitat. Pentru că nu voi putea uita niciodată clipa în care primeam medalia de campioană mondială și nici momentul în care mi se înmîna titlul de maestră emerită a sportului!

Asemenea gînduri, ce aș fi putut deveni și ce am devenit, mă frîmîntă și azi în prag de sărbătoare. Doream să fac ceva pentru a-mi arăta dragostea față de regimul nostru, dragostea față de scumpa mea patrie. Doream sîmbîntă acest lucru și nu știam ce să fac. În cele din urmă m-am hotărît să scriu ziarului și să arăt că astăzi cînd Republica Populară Romînă împlinește 10 ani, cînd de la un capăt la altul al țării poporul muncitor sărbătorește acest eveniment cu toată dînștea, eu aduc prinos de dragoste și recunoștință Partidului și Guvernului, îndreptîndu-mi gîndurile spre tine, scumpa mea Patrie!

MARIA SCHEIPP
maestră emerită a sportului

ANGAJAMENTUL MEU

Luînd parte la marea sărbătoare a întregului popor — a 10-a aniversare a Republicii Populare Romîne — mă gîndesc cu drag că peste puțină vreme împlinesc și eu 10 ani de la debutul în echipa națională de baschet.

Baschetul este pentru mine o pasiune veche și îmi amintesc deseori de puștii mic și slab care juca împreună cu Costel Dinescu și alți copii în echipa „Casei Asigurărilor Sociale Tei”, cu mușii ani în urmă. Era cel mai plăcut și mai iefin mijloc de distracție pe care-l aveam la dispoziție și îl foloseam deși vă închipuiți că nimeni nu se îngrijea de un echipament mai de doamnă-ajută pentru copiii îndrăgostiți de baschet. Între timp însă sportul a început

să se bucure de tot mai multă atenție. Ajutat și îndrumat, am ajuns în gruparea sportivă a P.T.T., unde am început să-mi completez cunoștințele practice cu elemente teoretice de mare preț. Aci am început să joc alături de actualii antrenori Constantin Herold, Vasile Popescu, Alexandru Dănilă, și în scurta vreme am ajuns în lotul național. Aceasta s-a petrecut în primăvara anului 1948 și am proaspeta în amintire emoționantele clipe ale debutului, pe arena care azi se numește Centrul de antrenament nr. 2. An de an am jucat apoi în echipa reprezentativă, dîndu-mi toată osteneala să corespund încrederii și așteptărilor să răsplătesc grija și sprijinul primit din partea regimului democrat-popular.

În cei 10 ani de la debutul meu internațional în primul an de Republică Populară, am trăit multe clipe

minunate care-mi vor rămîne pentru totdeauna în amintire. Dar cele mai dragi dintre aceste imagini îmi sînt acelea care dovedesc grija partidului și guvernului față de activitatea sportivă, sprijinul pe care-l primesc zi de zi mase largi de tineret pentru a se evidenția în sport, pentru a deveni oameni întregi, călți fizicește și cu înalte calități morale și de voință. Ceea ce a făcut Republica pentru mine o face pentru zeci și zeci de mii de alți tineri și tînere; de aceea întinpin a 10-a aniversare a Republicii noastre scumpe cu nestăvilită bucurie și cu angajamentul de a mă strădui întotdeauna să răsplătesc prin fapte ajutorul pe care îl primesc în permanență pentru a crește, ca sportiv și ca om.